വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, 2017-ലെ മലയാള ഭാഷ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി VI-ന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയം ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മത്സ്യബന്ധനവും ഹാർബർ എഞ്ചിനീയറിംഗും കശുവണ്ടി വ്യവസായവും വകുപ്പു മന്ത്രി (ശ്രീമതി ജെ. മേഴ്സിക്കുട്ടി അമ്മ): സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്:സർ, സഖാവ് ഇ.എം.എസ്. മുഖ്യമന്ത്രിയായ കേരളത്തിന്റെ ആദ്യ മന്ത്രിസഭയുടെ 60-ാം വാർഷികത്തിൽ, കേരളത്തിന്റെ ആദ്യ വിഭ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയായ പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചതടക്കം ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന ഈ ഹാളിൽ വച്ചുതന്നെ ചരിത്രം രചിക്കാനുള്ള ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ മനസ് നിറഞ്ഞ കൃതാർത്ഥതയോടെ രണ്ടുവാക്ക് സംസാരിക്കാം.

നേരത്തെ പാർലമെന്ററികാര്യ വകുപ്പുമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ബിൽ വർഷങ്ങളായി കേരളം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതാണ്. മാതൃഭാഷ പഠിക്കുകയെന്നത് ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമാണെന്ന് ആരും പറയില്ല; പറയാൻ പാടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മാതൃഭാഷ പഠിക്കുന്നത് ഭരണഘടനാപരമാണ്, അത് മനുഷ്യന്റെ

അവകാശം കൂടിയാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ കേരളത്തിൽ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളും മലയാളം പഠിക്കണമെന്ന ആശയത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ ബില്ലിനെ സമീപിക്കേണ്ടതും ചർച്ച നടക്കേണ്ടതുമെന്നാണ് എനിക്ക് ആദ്യമായി പറയാനുള്ളത്. അതിന്റെ ദാർശനികമായ തലമാണ് ഓരോ മലയാളിയും തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് ആ അർത്ഥത്തിൽ വിശദമായ ചർച്ച നിയമസഭയിലും തുടർന്ന് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിലും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നാണ് എനിക്ക് ആമുഖമായി പറയാനുള്ളത്. മലയാള ഭാഷാ പഠനം നിരവധി വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ സർക്കാർ, എയ്ഡഡ്, അൺ എയ്ഡഡ്, സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ. തുടങ്ങി എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും 10-ാം ക്ലാസ് വരെ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ കുട്ടികളും മലയാളം പഠിച്ചിരിക്കണമെന്നതാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ പ്രഥമലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ നിലവിലുള്ള സ്കൂളുകളിലെ ഒരു കുട്ടിയുടെയും ഒരവകാശവും നിഷേധിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പാക്കാം. അക്കാര്യത്തിൽ ഒരു സംശയവും വേണ്ട. ഓറിയന്റൽ സ്കൂളുകൾ ഉൾപ്പെടെ പല തരത്തിലുള്ള

സ്കൂളുകളുണ്ട്. ഉർദ്ദുവും സംസ്കൃതവും പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിൽ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന മുഖ്യവിഷയങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് തന്നെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം സർക്കാർ ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. അവിടെ ആരുടെയെങ്കിലും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയോ, മറ്റ് ഭാഷകളോ സംസ്കാരമോ പഠിക്കാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമെന്ന് ആരും ഭയപ്പെടരുത്. അവരുടെ ഇപ്പോൾ നിലനിൽക്കുന്ന അവകാശങ്ങളെ കുറച്ചുകൂടി പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ സാംസ്കാരികമായ അവബോധം ഉണർത്തുന്ന രീതിയിൽ മാതൃഭാഷ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യമാണ് സർക്കാരിനുള്ളത്; അതാണ് ഈ ബില്ലിലൂടെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്. അത് നിലവിൽ കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും മറികടക്കാനുള്ള സാംസ്കാരിക ഇടപെടലായി കാണണമെന്നാണ് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. അത്തരത്തിൽ തീർച്ചയായും എല്ലാ കുട്ടികളും മലയാളം എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിക്കണമെന്നത് മാത്രമല്ല ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം. മാതൃഭാഷയാണ് പഠിക്കുന്നതെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന് വിശാല തലത്തിലുള്ള കുറേ അർത്ഥങ്ങളുണ്ട്. മാതൃഭാഷാ പഠനത്തിലൂടെ കേരളത്തിന്റെ ഭാഷാ സൗന്ദര്യ മണ്ഡലവും മാനവികതയുടെ മണ്ഡലവും നേരിടുന്ന പ്രതിസന്ധി വരെ പരിഹരിക്കുക

എന്നതുകൂടി ഈ ബില്ലിന്റെയും സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെയും ലക്ഷ്യമാണ്. മാനവികത നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ പരിഹരിക്കുക എന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. കേവലം തൊഴിലാളികളെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതിനപ്പുറം മാനവികത വികസിപ്പിച്ച് മനുഷ്യന്റെ ആശയതലങ്ങൾ വളർത്തി മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലും മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലും മനുഷ്യനും ഇതര ജീവികളും തമ്മിലുമുള്ള സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മ ബന്ധങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് മാനവികതയെ വളർത്തിയെടുക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം ഇതിനുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. 1957 മുതൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാൻ കേരളം നിരവധി ശ്രമങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും മറ്റ് മേഖലകളിലൂടെയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഫലമായാണ് കേരളം വിശ്വപ്രസിദ്ധമായത്. എന്നാൽ ഇന്ന് ചില പ്രശ്നങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുമാത്രമല്ല, ഒരു വിദ്യാലയത്തിലും മലയാളം സംസാരിക്കുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവുമുണ്ടാകരുത് എന്നുള്ളതും ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട നിലപാടാണ്. മാതൃഭാഷയാണ് സ്വത്വം, മാതൃഭാഷയിലൂടെയാണ് മാനവിക വികാസം, അതിന് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസമായി പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല. കാരണം വിദ്യാഭ്യാസം, മാനസിക വികസനത്തിന്റെ

ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകമാണ്. പത്തുകൊല്ലത്തെ പഠനശേഷവും മാതൃഭാഷ തെറ്റുകൂടാതെ എഴുതുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വിഭാഗം കുട്ടികൾ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നുവെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ട്. ഞാൻ പൂർണ്ണമായും അതിനോട് യോജിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ചില പ്രശ്നങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്, അതും പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. മലയാളപഠനം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളി, കേരളത്തിൽ അനുഭൂതിയുടെയും സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും മണ്ഡലങ്ങൾ നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളി കൂടിയാണ്. വളരെ ഗൗരവ്വപൂർവ്വം ഇത് പരിഹരിക്കപ്പെടണം. ഇല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസ വികാസം പൂർണ്ണമാകില്ല. ലോകത്തിന്റെ നെറുകയിൽ നമ്മൾ നിൽക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് ഭാവിയിൽ അർത്ഥവത്തായി മാറുകയില്ല. മറ്റ് ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും പഠിക്കുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യമല്ല മാതൃഭാഷാ പഠനത്തിനുള്ളത്. മാതൃഭാഷാ പഠനത്തിന് ഒരു ദാർശനികതലം കൂടിയുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ആശയ-സൗന്ദര്യ-അനുഭൂതി മണ്ഡലങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും മാനവ വികാസത്തിനും കൂടുതൽ സ്ഥാനമുള്ളത്, അതിനുള്ള ഉത്തമ ഉപകരണമാണ് മാതൃഭാഷ. മറ്റു ഭാഷയിലൂടെ അത് സാധ്യമല്ല. മലയാള പഠനം നിർബന്ധമാക്കുന്നത് ഈ മണ്ഡലങ്ങളുടെ സമഗ്ര വികസനത്തിലൂടെ മാനവികതയുടെ പ്രകാശ ഗോപുരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. മാതൃഭാഷാ പഠനമല്ല, മാതൃഭാഷാ

സാഹിത്യം യഥാർത്ഥ പഠന വിഷയമല്ലാതാകുന്നുവെന്ന പ്രശ്നംപോലും ഗൗരവ്വമാണ്. ഇതും പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ബില്ലിന്റെ തുടർ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അതെല്ലാം ലക്ഷ്യമായി വരുന്നുവെന്നതുകൂടി കണ്ട് ഈ ബില്ലിനെ നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാപഠന ദർശനത്തിലേയ്ക്ക് മലയാള പഠനത്തെ ഉയർത്തണമെന്ന ലക്ഷ്യമാണ് സർക്കാരിനുള്ളത്. അറിവല്ല, വ്യക്തിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അനുഭൂതിയാണ് എന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമറിയാം. മനുഷ്യചിന്തയും അന്വേഷണ ഭാവങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തുന്നത് മാതൃഭാഷാ മാധ്യമത്തിലൂടെയാണ്. മറ്റൊരു ഭാഷ അനുകരിച്ച് ശീലിച്ച ഒരാൾക്ക് ചിന്താപരമായ അടിമത്തം നേരിടേണ്ടിവരും. ചിന്താപരമായ അടിമത്തം വൈജ്ഞാനിക വികാസത്തിന് തടസ്സമായി തീരും. ആ അടിമത്തത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ മലയാളികൾ നടന്നുനീങ്ങുന്നതിനെ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതിരോധിക്കാൻ കൂടിവേണ്ടിയാണ് ഈ ബിൽ. കൈകൊണ്ടും കാൽ കൊണ്ടുമല്ലാതെ മനസ്സുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ സർഗ്ഗശേഷികൊണ്ടും സൃഷ്ടി നടത്തുവാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലേയ്ക്കാണ് നാം പോകുന്നത്. കമ്പോളത്തിന്റെ സർഗ്ഗശേഷി വികസനത്തിനാവശ്യമായ ഭാഷ മതിയെന്ന പ്രതിലോമ ദർശനം നമ്മളെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു. തനിമയുള്ള ചിന്തയ്ക്ക്, സാർത്ഥകമായ ചിന്തയ്ക്ക് തനിമയുള്ളതും

ചരിത്രാവബോധമുള്ളതുമായ ഭാഷ കൂടിയേതീരൂ. അതാണ് മാതൃഭാഷ. ആ ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിന്റെ തടസ്സങ്ങളെന്തായാലും അതെല്ലാം തീർക്കുകയെന്നത് കേരളീയർ ഒറ്റക്കെട്ടായി എടുക്കേണ്ട നിലപാടാണ്. ആ നിലപാടാണ് ഇവിടെ സംസ്ഥാന സർക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ചിന്തയുടെ പ്രഭവകേന്ദ്രം ഭാഷയാണ്. ചിന്തയുടെ നവീകരണം ഭാഷയുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിലൂടെ, നവീകരണത്തിലൂടെ മാത്രമേ കഴിയൂ. നാം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികൾ നിരവധിയാണ്. അത് ഓരോന്നും ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും മലയാള ഭാഷാപഠനം നിർബന്ധമാക്കുന്നത് വിവിധ മാനവീക മണ്ഡലങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്ന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയം ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വയ്ക്കുകയാണ്. ഒരു ന്യൂനപക്ഷ താൽപ്പര്യങ്ങളും ഒരുതരത്തിലുള്ള മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും ലംഘിക്കാതെ ഏത് ഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശങ്ങളും ലംഘിക്കാതെ തന്റെ സ്വത്വം വളർത്തിയെടുത്ത് മാനവികതയുടെയും ദാർശനികതയുടെയും മണ്ഡലം വികസിപ്പിക്കാൻ മാതൃഭാഷ കേരളത്തിൽ ഓരോരുത്തരും പഠിക്കണമെന്ന ആശയംതന്നെ നിയമസഭയിലെ മുഴുവൻ പേരും ഒറ്റക്കെട്ടായി പറയേണ്ടതുണ്ട്. അത് കേരളത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ വളർന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളാണ് ലോകത്തിന്റെ നെറുകയിലേയ്ക്ക് വളർന്നിട്ടുള്ളത്. സ്വത്വം വളർത്തുകയും ആശയ-അനുഭൂതി മണ്ഡലങ്ങളെ

വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വികസനമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യ വികസനം എന്നുപറയുന്നത്. അതിന് ഒരു തടസ്സവും സംസ്ഥാന സർക്കാർ ബില്ലിലൂടെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ആ ബില്ലിൽത്തന്നെ വളരെ വ്യക്തമായി പിന്നെയും പറയുന്നുണ്ട്. ഇനിയും തുടർന്നുവരുന്ന ചർച്ചകൾ, ഇനിയും തുടർന്നുവരുന്ന ബില്ലിന്റെ റൂൾസ്, എന്നിവ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള തടസ്സങ്ങൾ മാറ്റാൻ നമുക്ക് ഒറ്റക്കെട്ടായി ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള വഴികളാണ്. ഏതായാലും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ ദാർശനികതലത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് അതിനുള്ള തടസ്സങ്ങൾ നീക്കികൊണ്ട് കേരളം മലയാള ഭാഷയിലൂടെ വളരുന്ന ഒരു തലമുറയുടെ നാടാണ് എന്നുപറയാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. മലയാളഭാഷ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ബിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നതിലൂടെയും തുടർ നടപടികളിലൂടെയും മികച്ച ഭാഷാനുഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക്, സാഹിത്യാനുഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക്, അനുഭൂതിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിലേയ്ക്ക്, മാനവീകതയുടെ പൂർണ്ണതയിലേയ്ക്ക് വളരെ കരുതലോടെ, അതീവ ശ്രദ്ധയോടെ കേരളം നീങ്ങുകയാണ്, ചർച്ച ചെയ്യണം. നിർത്തുന്നു.

Shri. V.T. Balram: Sir, I move that "This House resolves to disapprove the Malayalam Language (Compulsory Language) Ordinance, 2017 (Ordinance No.5 of 2017)"

മി. സ്പീക്കർ: അങ്ങ് ഭാഷയിൽ നല്ല കയ്യടക്കമുള്ള ആളാണ്. നല്ല ട്രോളറാണ്. 50 മിനിട്ടിന്റെ പ്രസംഗം 5 മിനിട്ടുകൊണ്ട് പറയാനുള്ള ശേഷിയുണ്ട്. അതൊക്കെ ഭംഗിയായി കൈകാര്യം ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവർക്ക് മാതൃകയാക്കണം.

ശ്രീ. വി. റ്റി. ബൽറാം: സർ, വളരെ മഹിതമായ ഒരുപാട് നിയമനിർമ്മാണ മുഹൂർത്തങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച പതിറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യമുള്ള ഈ അസംബ്ലി ഹാളിൽവച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു വിഷയത്തിൽ സംസാരിക്കാനവസരമുണ്ടായി എന്നുള്ളത് വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ എനിക്ക് കിട്ടിയ ഒരു സൗഭാഗ്യമായി കരുതുകയാണ്. പ്രതീകങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെയൊക്കെ ജീവിതങ്ങളിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ആ നിലയിൽ ഇന്നത്തെ ദിവസത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെ വീണ്ടുമൊരിക്കൽക്കൂടി നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ നല്ലൊരു മുഹൂർത്തം ഇവിടെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകിയ സഭാദ്ധ്യക്ഷനും സഭാനേതാവിനും പ്രതിപക്ഷ നേതാവിനും മറ്റെല്ലാവർക്കും എന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങളും അഭിവാദ്യങ്ങളും അറിയിക്കുകയാണ്. നമ്മളിന്ന് ഒരു പുതിയ നിയമനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ്. അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്റെ വിയോജനം ആദ്യംതന്നെ അറിയിക്കുകയാണ്. ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ നിയമപരമായ സാംഗത്യം ഉറപ്പുവരുത്തുകയെന്നുള്ളത്

വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഇവിടെ തടസ്സവാദങ്ങളുന്നയിച്ച് ബഹുമാന്യരായ ചില അംഗങ്ങൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭരണഘടനയുടെ കൺകറണ്ട് ലിസ്റ്റിൽപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നടത്തുന്ന ഏത് നിയമനിർമ്മാണവും ഭരണഘടനാതത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാതെ കൃത്യമായി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. ആ നിലയിലുള്ള ഒരു ജാഗ്രത നിയമനിർമ്മാണത്തിന്റെ തുടക്കംമുതൽതന്നെ വേണം എന്നാണ് എനിക്കും അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. നിയമപരമായ സാംഗത്യം പരിശോധിക്കേണ്ടത് നിയമസഭതന്നെയാണ്. അത് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പ്രവണത പൂർണ്ണമായും ശരിയാണോ എന്നുള്ളതുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മൾ ചിന്തിക്കണമെന്ന് ആമുഖമായി പറയുകയാണ്. എന്നുവച്ച് ഈ ബില്ലിന്റെ അന്തസ്സത്തയേയോ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയേയോ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഭാഷ ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള ഒരുപാധിയായി എങ്ങനെയാണ് വളർന്നുവന്നത് എന്നുള്ളത് ചരിത്രപരമായിത്തന്നെ നമുക്ക് വിലയിരുത്താൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ആംഗ്യഭാഷയിൽ തുടങ്ങി അടയാള ഭാഷയിലൂടെയും വായ്മൊഴിയിലൂടെയുമൊക്കെ എത്രയോ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോയിട്ടാണ് അച്ചടിയുടെ അല്ലെങ്കിൽ അക്ഷരങ്ങളുടെ ആദ്യ രൂപങ്ങൾ

രൂപപ്പെട്ടത് എന്നു നമുക്കറിയാം. ആ നിലയിൽ നാമിന്ന് കാണുന്ന സംസ്കാരങ്ങളുടെയൊക്കെ രൂപപ്പെടലിന് അടിസ്ഥാനമായി മാറിയത് ഭാഷതന്നെയാണ് എന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഭാഷയും ഭാഷയിലുള്ള സാഹിത്യവും നാട്ടറിവുകളും നാടൻ കലകളും നാട്ടാചാരങ്ങളുമൊക്കെയാണ് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ആകെത്തുക എന്ന് നമുക്കറിയാം. നമ്മളെല്ലാവരും ഇൻഡ്യയുടെ സാംസ്കാരിക ബഹുത്വത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്നവരാണ്. ലോകത്തിൽ വച്ച് ഏറ്റവുംകൂടുതൽ 'plural' ആയിട്ടുള്ള 'ബഹുസ്വരത'യുള്ള ഒരു നാടായി ഇൻഡ്യയെ നമ്മളെല്ലാവരും അഭിമാനത്തോടുകൂടി കരുതുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ ഏറ്റവും വലിയ കരുത്താണ് ആ 'ബഹുസ്വരത' എന്നു നമ്മൾ അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നാടിന്റെ ആ സാംസ്കാരിക ബഹുത്വത്തിനും അടിത്തറയായി മാറിയിട്ടുള്ളത് ഇൻഡ്യയിലെ ഭാഷാ വൈവിധ്യംതന്നെയാണ് എന്നു നമുക്ക് കാണാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല. 2011-ലെ സെൻസസ് പ്രകാരം 1652 ഭാഷകൾ ഉണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് കണക്ക്. പലതും കുറച്ച് ആളുകൾ മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷകളാണ്. പക്ഷെ പത്തുലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷകളുടെ എണ്ണം 29 ആണ് എന്നുള്ളതാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഭരണഘടനയുടെ ഷെഡ്യൂളിൽ ഔദ്യോഗിക ഭാഷാസ്ഥാനം

അലങ്കരിക്കുന്ന 22 ഭാഷകളുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് ഹിന്ദി. രാഷ്ട്രഭാഷ എന്ന നിലയിൽ ഹിന്ദിക്ക് പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അംഗീകാരമൊന്നുമില്ല. ഈ 22 ഭാഷകളിലുംപെട്ട ഒരു ഭാഷ മാത്രമാണ് ഹിന്ദി എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ അറിവ്. ആ നിലയിൽ 22 ഭാഷകളിൽപ്പെട്ട പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഭാഷയായ മലയാളത്തിന് മലയാളത്തിന്റേതായിട്ടുള്ള അംഗീകാരം എന്നുമുണ്ടാകണം എന്ന് ഓരോ മലയാളിയും ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എത്രയോ പതിറ്റാണ്ടുകളായി നമ്മൾ ആ സ്വപ്നവുമായി മുന്നോട്ടുപോവുകയാണ്. ബഹുമാന്യനും ഈ നാട്ടുകാരനും കൂടിയായ പ്രശസ്ത കവി ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിനെപ്പോലെയുള്ളവർ ഐക്യമലയാള പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എത്രയോ പതിറ്റാണ്ടുകളായി ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ ആളുകളാണ്. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഭാഗമായി 2011 സെപ്റ്റംബർ 1-ലെ സർക്കാർ ഉത്തരവ് പ്രകാരം മലയാളം നിർബന്ധിത ഒന്നാം ഭാഷയാക്കി മാറ്റി എന്നുള്ളത് നമുക്കറിയാം. സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ. ബോർഡുകളുടെ സ്കൂളുകളിലൊക്കെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചന തുടങ്ങുന്നത് ആ ഘട്ടത്തിലാണ്. പക്ഷെ മറ്റുപലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ 2015 ഡിസംബർ 17-ന് നമ്മുടെതന്നെ നിയമസഭ പാസ്സാക്കിയ മലയാള ഭാഷയുടെ വ്യാപനവും പരിപോഷണവും സംബന്ധിച്ച ബിൽ ഇപ്പോഴും രാഷ്ട്രപതിയുടെ അംഗീകാരം

കിട്ടാതെ കേന്ദ്ര നിയമവകുപ്പിന്റെ തടസ്സങ്ങളിൽപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തെക്കൂടി മുന്നിൽകണ്ടുകൊണ്ടുവേണം ഈ പുതിയ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ആലോചിക്കേണ്ടത് എന്നത് മാത്രമാണ് പ്രതിപക്ഷ നിരയിൽനിന്നും വന്ന വിമർശനം. അത് ഈ ബില്ലിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ഉള്ളടക്കത്തോടുള്ള വിമർശനമല്ല. മലയാളം പഠിക്കാൻ കഴിയുന്ന അന്തരീക്ഷം കേരളത്തിലെ സ്കൂളുകളിൽ ഉണ്ടാകണം എന്നുപറയുന്ന ആഗ്രഹത്തോടുള്ള എതിർപ്പല്ല. നമ്മളൊക്കെ ഒറ്റക്കെട്ടായിത്തന്നെ ആ അഭിപ്രായം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ആളുകളാണ് എന്നാണ് എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കാനുള്ളത്. പക്ഷെ നിയമമാകുമ്പോൾ നിയമപരമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കുറച്ചുകൂടി ജാഗ്രതയോടുകൂടി പരിശോധിക്കണമെന്നുമാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു. ക്ലാസ്സിക്കൽ പദവിയുള്ള ഒരു ഭാഷയായി (ശ്രേഷ്ഠഭാഷ എന്നുള്ള തർജ്ജിമ എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്നറിയില്ല) മലയാളം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത് 2013-ലാണ്. തുടർന്ന് അതിനെതിരെ വലിയ വിവാദം ഉണ്ടായപ്പോൾ കോടതിയെപ്പോലും ഇടപെടുവിച്ച് നിയമയുദ്ധങ്ങൾ നടത്തിയാണ് അന്നത്തെ യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റ് മലയാളത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഭാഷ പദവി അല്ലെങ്കിൽ ക്ലാസ്സിക്കൽ ഭാഷാപദവി സംരക്ഷിച്ചത് എന്നുള്ളത് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിൽക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ക്ലാസ്സിക്കൽ ഭാഷയായി മലയാളം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ക്ലാസ്സിൽ

പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷയായി മലയാളം ഇതുവരെ പൂർണ്ണ അർത്ഥത്തിൽ മാറിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളിടത്താണ് ഇങ്ങനെയൊരു നിയമനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ആലോചിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ സ്കൂളുകളിലും മലയാളം നിർബന്ധിത ഒന്നാം ഭാഷയായി പഠിപ്പിക്കണം, അതിനുള്ള സാഹചര്യമുണ്ടാകണം എന്നുതന്നെയാണ് നമ്മളൊക്കെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അതിന്റെ നിയമപരമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്നുള്ള ജാഗ്രത അതോടൊപ്പമുണ്ടാകണമെന്ന് അടിവരയിട്ട് പറയുന്നു എന്നുമാത്രമേയുള്ളൂ. മാതൃഭാഷാ വിവേചനം എന്നുപറയുന്നത് മറ്റെല്ലാതരം വിവേചനങ്ങളേയുംപോലെ ഗൗരവത്തോടുകൂടി കാണേണ്ട കാര്യമാണ്. നമ്മൾ ലിംഗവിവേചനത്തെക്കുറിച്ചും വംശീയവിവേചനത്തെക്കുറിച്ചും ജാതിവിവേചനത്തെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെതന്നെ ഭാഷാപരമായ വിവേചനത്തെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ നിലയിൽ ഈ ബിൽ നിയമമായി ഈ അദ്ധ്യയനവർഷംതൊട്ടുതന്നെ നടപ്പാക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രയോഗതലത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നേയ്ക്കാവുന്ന നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും ഡി.പി.ഐ.-യും അതൊക്കെ എത്രത്തോളം ഗൗരവത്തോടും മുന്നൊരുക്കത്തോടുംകൂടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ള കാര്യം നമുക്ക് ഇപ്പോഴും വ്യക്തമല്ല എന്നുള്ളൊരു ആശങ്ക ഇവിടെ നിൽക്കുകയാണ്. ഇനി ഒരു മാസം പോലുമില്ല

പുതിയ അദ്ധ്യയന വർഷം തുടങ്ങാൻ. ആ നിലയിൽ 2017-ൽ ഒറ്റയടിക്ക് ഇത് നടപ്പാക്കുമ്പോൾ അത് പ്രായോഗികമായി എങ്ങനെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന് കൃത്യമായിട്ടുള്ളൊരു ക്ലാരിറ്റി ഉണ്ടാകണം എന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളത്. കാരണം, നമ്മുടെ ഹയർസെക്കണ്ടറി തലത്തിൽ പരീക്ഷ മലയാളത്തിലെഴുതാം, പക്ഷെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ചുവേണം മലയാളത്തിൽ പരീക്ഷയെഴുതാൻ. മെഡിക്കൽ/എഞ്ചിനീയറിംഗ് പ്രവേശന പരീക്ഷകൾ മലയാളത്തിൽ എഴുതാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല. അതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ആലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. യു.പി.എസ്.സി.-യുടെ സിവിൽ സർവ്വീസ് പരീക്ഷ മലയാളത്തിലെഴുതാം. പക്ഷെ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് അസിസ്റ്റന്റ് അടക്കമുള്ള കേരള പി.എസ്.സി.-യുടെ പരീക്ഷ ഇപ്പോഴും മലയാളത്തിലെഴുതാൻ കഴിയുന്ന സാഹചര്യം നമുക്ക് സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ് അവസ്ഥ. അപ്പോൾ ഈ നിലയിലുള്ള പലതരത്തിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ആ നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ കാണാനും മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും നമുക്ക് സാധിക്കണം. വി.എച്ച്.എസ്.ഇ.-യിൽ മലയാളം പാഠ്യവിഷയമാക്കാൻ നമുക്കിതുവരെ

കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെ ഷോർട്ടേജടക്കം ആ മേഖലയിൽ നിൽക്കുകയാണ്. ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഓറിയന്റൽ സ്കൂളുകളിൽ അദ്ധ്യയനം ഉറപ്പുവരുത്താൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ആലോചിക്കണം. ഇവിടെ ശ്രീ. എൻ. ഷംസുദ്ദീൻ പറഞ്ഞത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു കാര്യമാണ്. നമ്മുടെ ബോർഡർ ജില്ലകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും കാസർഗോഡ് പോലുള്ള ജില്ലകളിൽ ഇന്നലെ പ്രത്യക്ഷ സമരം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ആ സമരം ചെയ്യുന്ന ആളുകളുമായി ഫോണിൽ സംസാരിച്ചു. അവർ വലിയ ആശങ്കയിലാണ്. ഭാഷാന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ആശങ്കകൾ പരിഹരിക്കുമെന്ന് മന്ത്രിയിവിടെ പറഞ്ഞു. അത് ഉറപ്പുവരുത്തണമെന്ന് ഒന്നുകൂടി അടിവരയിട്ട് അദ്ദേഹത്തോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. കാരണം, അവരുടെ ഭാഷ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും കന്നടയക്കമുള്ള ഭാഷയാണ്. അപ്പോൾ അവർക്ക് ഒരു ആശങ്ക ഉണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിൽ നമ്മൾ മലയാളം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യമുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അത് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞ ഇന്ത്യയുടെ ബഹുസ്വരതയ്ക്കുമേലുള്ള കടന്നുകയറ്റത്തിന്റെ തലത്തിൽതന്നെയുള്ള, ഗൗരവസ്വഭാവമുള്ള കാര്യമായി നമുക്ക് കാണേണ്ടതായി വരും. തമിഴ്നാട് ഇക്കാര്യത്തിൽ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളത് നല്ല കാര്യമാണ്. പക്ഷെ

തമിഴ്നാട്ടിലും സി.ബി.എസ്.ഇ സ്കൂളുകളെയും ഐ.സി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളെയും ഏത് നിലയിലാണ് അവരുടേതായിട്ടുള്ള നിയമത്തിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്നത് പ്രത്യേകമായി ഗവൺമെന്റ് ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. തമിഴർ ഈ നിലയിൽ സ്വന്തം ഭാഷയെ വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിരവധി ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാഷ സാർവ്വത്രികമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കണമെങ്കിൽ അതിനനുസൃതമായി ഭാഷയ്ക്ക് വളർച്ചയുണ്ടാകണം, പുതിയ പദങ്ങളുണ്ടാക്കണം. പ്രത്യേകിച്ചും ശാസ്ത്രീയമേഖലയും പുതിയ സാങ്കേതിക വിദ്യകളുമൊക്കെയായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുതിയ പദങ്ങൾ കടന്നുവരുമ്പോൾ ആ പദങ്ങൾക്ക് തത്സമമായിട്ടുള്ള പദങ്ങൾ അതതു ഭാഷകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പക്ഷെ മലയാളത്തിന് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ജാഗ്രത വേണ്ടത്ര ഉണ്ടായിട്ടില്ല ....

മുഖ്യമന്ത്രി (ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ): സർ, ഭാഷാന്യൂനപക്ഷത്തിന് എന്തോ ഒരു ആശങ്ക ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം പറയുകയുണ്ടായി. ഭാഷാന്യൂനപക്ഷത്തിന് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരുതരത്തിലുള്ള ആശങ്കയും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഭാഷാന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഏത് തരത്തിലാണോ

പഠിക്കുന്നത് അതേ തരത്തിൽ തന്നെ പഠനം തുടരും. ഒരു ആശങ്കയും ആ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല.

ശ്രീ. വി. ടി. ബൽറാം: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ആ പ്രഖ്യാപനത്തെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. അവർക്ക് അവരുടേതായിട്ടുള്ള സ്വത്വം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ മുന്നോട്ടുപോകാൻ ഈ നിയമം തടസ്സമാവാത്ത ഒരു ജാഗ്രത ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുമുണ്ടാകണമെന്ന് ഒരിക്കൽക്കൂടി അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത് തമിഴ് അടക്കമുള്ള ഭാഷകൾ പുതിയ സാങ്കേതിക പദങ്ങളെയൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മളെക്കാളൊക്കെ എത്രയോ മുൻപന്തിയിലാണ്. വളരെ രസകരമായിട്ടുള്ള, നമുക്കുതന്നെ കേൾക്കുമ്പോൾ വളരെ കൗതുകംതോന്നുന്ന നിരവധി പദങ്ങൾ സാങ്കേതിക വിദ്യകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവർക്ക് സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മളൊക്കെ ഇപ്പോൾ വളരെയധികം ഉപയോഗിക്കുന്ന "കമ്പ്യൂട്ടർ" എന്ന പദത്തിന് "കണിനി" എന്നുപറയുന്ന നിഷ്കളങ്കമായിട്ടുള്ള, വളരെ കൗതുകംതോന്നുന്ന ഒരു തമിഴ് പദത്തെ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഞാൻ കൂടുതൽ ദീർഘമായി സംസാരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ചർച്ചകൾ വരുമ്പോൾ ഇവിടെ

ഉയർന്നുവന്ന ആശങ്കകൾ പൂർണ്ണമായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്ന രീതിയിലുള്ള ചർച്ചകൾ ആ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ ഉയർന്നുവരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഭാഷ സാമ്രാജ്യങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാഷയുടെ പേരിലാണ് പലപ്പോഴും യുദ്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളത്, പുതിയ രാജ്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെതന്നെ അയൽ രാജ്യമായിട്ടുള്ള ബംഗ്ലാദേശ് രൂപപ്പെടുന്നത് അന്നത്തെ പൂർവ്വ പാകിസ്ഥാനിൽ ഉറുദു എന്നുപറയുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ പാകിസ്ഥാനിലെ ഭാഷ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചതിന്റെ ഭാഗമായി ഉയർന്നുവന്ന ബംഗ്ലാവികാരത്തെ തുടർന്നാണ് എന്നു നമുക്കറിയാം. ആ നിലയിൽ ഒരുപാട് ഉദാഹരണങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഭാഷയുടെ രാഷ്ട്രീയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. 1988-ലാണ് പ്രശസ്തനായിട്ടുള്ള നൊബേൽ സമ്മാനജേതാവായ ഇംഗ്ലീഷ് നാടകകൃത്ത് ഹരോൾഡ് പിന്റർ മൗണ്ടൻ ലാംഗ്വേജ് എന്നുപറയുന്ന ഒരു നാടകമെഴുതിയത്. മലനാടൻ ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ കേരളത്തിലും സജീവമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് മൗണ്ടൻ ലാംഗ്വേജ് പോലെയുള്ള സാഹിത്യകൃതികളുടെ പ്രാധാന്യം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഭാഷയ്ക്ക് കൃത്യമായിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയമുണ്ടെന്നും അത് എങ്ങനെയാണ് അധിനിവേശത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമാകുന്നതെന്നും വരേണ്യതയുടേയും കീഴാളതയുടേയും രാഷ്ട്രീയത്തെ

എങ്ങനെയാണ് അത് വേർതിരിക്കുന്നതെന്നുമൊക്കെ കൃത്യമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു നാടകമാണത്. നാട്ടുഭാഷയെക്കുറിച്ചും ഗ്രാമ്യഭാഷയെക്കുറിച്ചും പലതരത്തിലുള്ള ചർച്ചകൾ നടക്കുകയാണ്. മലയാളത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ മണിപ്രവാളം തൊട്ട് മണിവെപ്രാളം വരെയുള്ള സമകാലിക മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഈ നാട്ടുഭാഷയെയും ഗ്രാമ്യഭാഷയെയും അതിന്റേതായിട്ടുള്ള അർത്ഥത്തിൽ കാണേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. നമ്മുടെ നാടൻ ഭാഷ നമ്മളെല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭാഷയാണ്. ആ ഭാഷയിൽ സ്നേഹമുണ്ട്, കരുതലുണ്ട്, നൈർമ്മല്യമുണ്ട്. ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുമ്പോൾ കേൾക്കുന്ന ആൾക്ക് പറയുന്ന ആളിനോട് സ്നേഹവും ബഹുമാനവും തോന്നുമെന്നുള്ളതാണ് നാട്ടുഭാഷയുടെയും ഗ്രാമ്യഭാഷയുടെയും സാധാരണഗതിയിലുള്ള ലക്ഷണം. പക്ഷെ ഇന്ന് ആ നാട്ടുഭാഷയുടെയും ഗ്രാമീണ ഭാഷയുടെയും പേരിൽ ന്യായീകരിക്കപ്പെടുന്നത് അഹന്തയുടെയും ഔന്നത്യത്തിന്റെയും പരപുച്ഛത്തിന്റയും പരദൂഷണത്തിന്റെയും അധികാര ഗർവ്വിന്റെയും മേലാള മനോഭാവത്തിന്റെയും സ്ത്രീവിരുദ്ധതയുടെയും ഭാഷയാണ് എന്നുപറയുമ്പോഴാണ് ഇത് ഗ്രാമ്യഭാഷയല്ല, ഈ നിലയിലുള്ള ഒരു മലയാളമല്ല നമുക്ക് വേണ്ടത് എന്ന തിരിച്ചറിവിലേയ്ക്കാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളെത്തുന്നത്. ആ

നിലയിൽ മലയാളത്തിനുവേണ്ടി, മലയാളത്തിന്റെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുട്ടികൾ മലയാളം ശരിയായ രീതിയിൽ പഠിച്ച് മലയാളത്തിൽ അഭിമാനംകൊണ്ട് മലയാളത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് മുന്നോട്ടുപോകുന്ന തരത്തിൽ സദുദ്ദേശപരമായിട്ടുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണ മായിരിക്കണം ഇതെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. മോൻസ് ജോസഫിനു പകരം ഡോ. എൻ. ജയരാജ്</u>: സർ, മലയാളത്തിന്റെ മുഴുവൻ സൗന്ദര്യവും ഏറ്റുവാങ്ങിയ നിളയുടെ തീരത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന അങ്ങേയ്ക്ക്, സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ ഇന്നിവിടെ മലയാള ഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സുപ്രധാനമായ ഒരു നിയമനിർമ്മാണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയതിൽ അങ്ങയെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. രസതന്ത്ര അദ്ധ്യാപകനായ പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്, വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി എന്ന നിലയിൽ ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ മറ്റൊരു നിയമത്തിനു കൂടി തയ്യാറാകുന്നു. തുടക്കത്തിൽ ഒന്ന് രണ്ട് ഒബ്ജക്ഷനും നിരാകരണപ്രമേയവും വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും ഇതിനെതിരാണെന്നുള്ള രൂപത്തിലുള്ള ചില ചർച്ചകൾ ഇവിടെയുണ്ടായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആശയപരമായ കാര്യത്തോട് ഞങ്ങൾക്കാർക്കും വിയോജിപ്പില്ല

എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു കാര്യം, മീഡിയം ഓഫ് ഇൻസ്ട്രക്ഷൻ - പഠിപ്പിക്കുന്ന ഭാഷ എന്നുള്ള രീതിയിലാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ മലയാളം കൂടി സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുക എന്നുള്ള ഒരു ആശയമാണ് ഈ നിയമത്തിന്റെ പുറകിലുള്ളത്. ഈ ബില്ലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ നിർബന്ധിതഭാഷ എന്ന് എഴുതിയത് ശരിയല്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. മലയാളിയുടെ സ്വത്വബോധത്തെ ഏറ്റവും മുറുകെ പിടിക്കേണ്ടതാണ് ഈ ഭാഷ. ഞാനും അങ്ങുമൊക്കെ തന്നെ ഈ സഭയിൽ ഇന്ന് ഇരിക്കാൻ കാരണം ഇങ്ങനെയൊരു ഭാഷയുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾ എന്ന നിലയിലാണ് 1957-ൽ നമുക്ക് ഇവിടെ ഇരിക്കാനിടയായത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിർബന്ധിതഭാഷ എന്നു പറയുമ്പോൾ സ്വന്തം അമ്മയെ നിർബന്ധിച്ച് 'അമ്മേ' എന്ന് വിളിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. അതുകൊണ്ട് നിർബന്ധിതഭാഷ എന്നതിനുപകരം പ്രധാന ഭാഷ എന്നൊരു വാക്കോ മറ്റെന്തെങ്കിലും വാക്കോ ഉപയോഗിക്കണം എന്നതാണ് ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട നിർദ്ദേശം. ഇവിടെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം, ഇതിൽ പത്താം ക്ലാസ് വരെ മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളൂ. യഥാർത്ഥത്തിൽ കേരള പബ്ലിക് സർവ്വീസ്

കമ്മീഷൻ നടത്തുന്ന പരീക്ഷകളിൽ നൂറു മാർക്കിൽ 90 മാർക്കിനുള്ള ചോദ്യങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിലാണ്. സ്വന്തം ഭാഷയിൽ എഴുതാൻ അവകാശമുള്ളത് ആകെക്കൂടി 10 മാർക്കിനു മാത്രമാണ്. ഇപ്പോഴും ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സംവിധാനമതാണ്. അത് മാറേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പത്താം ക്ലാസ് വരെയെന്നുള്ളത് മാറ്റി പ്ലസ്ടു വരെയാക്കേണ്ടതാണ്. മാത്രമല്ല, കോളേജ് തലത്തിൽ പോലും മലയാളത്തിൽ പരീക്ഷയെഴുതാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യമുള്ള ഈ സംസ്ഥാനത്ത്, പ്രത്യേകിച്ച് അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് സർവ്വീസിൽ പോലും പ്രാദേശിക ഭാഷകൾക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്തിനാണ് ഇതിനെ പത്താം ക്ലാസ് വരെ ലിമിറ്റ് ചെയ്തുവെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യം. അങ്ങ് ഈ സഭയിൽ കൊണ്ടുവന്ന സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിനകത്ത്, വളരെ ധൃതിപിടിച്ച് ഒരു ഓർഡിനൻസായി ഇതിനെ കൊണ്ടുവരാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ കുറേക്കൂടി സമഗ്രമായി ചർച്ച ചെയ്ത്....., ഈ നിയമത്തിനോടുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസമല്ല സത്യത്തിൽ, ഈ നിയമം കുറേക്കൂടെ..., കാരണം മലയാളിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഭാഷയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളുകൾ എന്ന നിലയിൽ മുമ്പോട്ടുപോകുവാൻ തീർച്ചയായിട്ടും കഴിയണം. ഞാൻ അങ്ങയോട് ഒരു കാര്യം പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അങ്ങ് മന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് പഴയ

മലയാള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വീണ്ടും പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കണം. കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അത്തരമൊരു നിർദ്ദേശം സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന് നൽകിയെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. പഴയ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരണം. കുമാരനാശാന്റെ വരികളായ

"ഈ വല്ലിയിൽ നിന്നു ചെമ്മെ-പൂക്കൾ

പോവുന്നിതാ പറന്നമ്മേ!" എന്നത് ഒരു പക്ഷേ നമ്മളൊക്കെ നാലാം ക്ലാസിൽ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന കാലത്ത് കുട്ടിയുടെയും അമ്മയുടെയും ചിത്രം കണ്ടുകൊണ്ട് പഠിച്ചവരാണ്. പക്ഷേ, 'സ്ലേറ്റേ സ്ലേറ്റേ പെൻസിലേ പെൻസിലേ എന്റെ കണക്ക് തെറ്റിയാൽ നിന്നെ ഞാൻ തല്ലിപ്പൊട്ടിക്കും' എന്നുള്ള പുതിയ കവിതകളിലൂടെ കുട്ടികളിലേയ്ക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ പോസിറ്റീവായ ചിന്തകളല്ല കടന്നുവരുന്നത് എന്നുള്ളതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു കാര്യം. അങ്ങയോടുള്ള വാക്കുകൾ വീണ്ടും കടമെടുത്ത് പറയുകയാണ്. ഇതൊരു നിർബന്ധിത ഭാഷ എന്ന രൂപത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനപ്പുറത്ത് ഇത് നമ്മുടെ സ്വത്വബോധത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് മാറ്റിയെടുക്കണം എന്ന സാംസ്കാരികമായ ഒരു പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഇതിനെ കാണുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം കൂടുതൽ പ്രസക്തമാകുന്നുവെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തോടുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നതയല്ല, ഉള്ളടക്കത്തെ നൂറുശതമാനവും

പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഏറെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു മേഖലയാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ്. അതുകൊണ്ട് പുതിയ പരീക്ഷണങ്ങളുമായി മുമ്പോട്ടുപോകുമ്പോൾ തീർച്ചയായും ആ ഒരു കാര്യം വളരെ ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കണം. അങ്ങേയ്ക്കറിയാം, രവീന്ദ്ര സംഗീതത്തെക്കുറിച്ച് അഭിമാനം കൊള്ളുന്നവരാണ് ബംഗാളികൾ. പക്ഷേ മലയാളി അങ്ങനെ ആരെയെങ്കിലുംകുറിച്ച് അത്രമാത്രം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുണ്ട് എന്നെനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും വള്ളത്തോളിന്റെ കവിതകളൊക്കെ പലപ്പോഴും പുനരാവർത്തിച്ച് പറയുമ്പോഴും അടിസ്ഥാനപരമായി സ്വന്തം ഭാഷയോട് എത്രമാത്രം ഹൃദയബന്ധം നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ് പറഞ്ഞതുപോലെ ആറ് മലയാളിക്ക് നൂറു മലയാളമുള്ള ഈ നാട്ടിൽ സ്വന്തം ഭാഷയെ നിലനിർത്തുക എന്നുള്ളത് ഓരോ മലയാളിയുടെയും അഭിമാനത്തിന്റെ പ്രശ്നമാണ് എന്നുപറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അതുമാത്രമല്ല, ഇവിടെ സെക്രട്ടേറിയറ്റിലെ ഒരു ഫയൽ ഞാൻ ഒരിക്കൽ കാണാനിടയായി. സാംസ്കാരിക വകുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ഫയൽ ആണ്. എം.എൽ.എ. എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ കൊടുത്ത ആസ്തി വികസന ഫണ്ട് ഏത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് കൊടുക്കണമെന്നുള്ളത് സംബന്ധിച്ചാണ് അതിനകത്ത് വളരെ ദീർഘമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു

മലയാളിയായ എനിക്കുപോലും അത് ഒരു വിധത്തിലും മനസ്സിലായില്ല. അവസാനം ഇത് സാംസ്കാരിക വകുപ്പിനാണോ പി.ഡബ്ല്യു.ഡി.-യ്ക്കാണോ കൊടുക്കേണ്ടത് എന്നുപോലും അറിയാനായില്ല. ഭാഷാ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ, രജിസ്റ്റർ എന്നുള്ളതിന് രജിസ്റ്റർ എന്നുപറഞ്ഞാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാകും. പേരേട് എന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു പക്ഷേ മനസ്സിലാകുകയില്ല. അന്ന് 'അമ്മയോടൊപ്പം പോയി' എന്നുപറഞ്ഞതിന് 'അന്നമ്മയോടൊപ്പം പോയി' എന്നെഴുതിയ മലയാളിയാണ് മലയാളത്തിന്റെ ശാപം എന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

<u>ശ്രീ. ഇ. പി. ജയരാജൻ</u>: മലയാളഭാഷയോട് വളരെക്കാലമായി നാം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന സമീപനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്ന് അത് മജ്ജയും മാംസവുമെല്ലാം നശിച്ച് ഒരു സ്കെൽട്ടണായി കിടക്കുകയാണ്. അതിനെ ഉദ്ധരിക്കാൻ; അതിന് ശക്തിപ്രാപിക്കാൻ; അതിനാവശ്യമുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണം പ്രത്യേകിച്ച് കേരള ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ചരിത്ര സങ്കേതത്തിൽ ഇങ്ങനെ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ അതിന് കരുത്തും ശക്തിയും മജ്ജയും മാംസവും നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതിനുപകരം അങ്ങയെപ്പോലുള്ള നിയമസഭാ സാമാജികന്മാർ തടസ്സവാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ച് ഇതിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്?

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: വീണ്ടും വീണ്ടും ഇതാവർത്തിക്കുന്നതിലുള്ള ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട് പറയാം.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്: ഇപ്പോൾ മലയാള ഭാഷയിലെ പലതിനും ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങ് തന്നെ പറഞ്ഞപ്പോൾ സ്റ്റെൽട്ടൺ എന്നു പറഞ്ഞില്ലേ; അതെന്താ മലയാളമാണോ; ഇപ്പോൾ വണ്ടി എന്നുള്ളതിന് 'യന്ത്രചകടം' എന്നു പറയണമെന്നുണ്ടോ? ഇംഗ്ലീഷിലെ പല വാക്കുകളും മലയാളീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വിച്ച് എന്നതിന് 'വൈദ്യുത നിർഗ്ഗമന ആഗമന നിയന്ത്രണ ഉപകരണം' എന്നുപറയാതെ സ്വിച്ച് എന്നുതന്നെ പറയണം. അപ്പോൾ ആ കാര്യത്തിൽ ഡോ. എൻ. ജയരാജിന്റെ ഭാഗമാണ് ശരി. അതുകൊണ്ട് തർക്കമുണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ പേര് ജയരാജനാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ. എന്റെ പേരുള്ള അല്ലെങ്കിൽ ആ പേരുള്ള അങ്ങയെപ്പോലെ ഒരാൾ, ഞാൻ പറഞ്ഞ ആശയത്തോട് വിയോജിക്കുമ്പോൾ.. സത്യത്തിൽ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് ആ അർത്ഥത്തിലല്ല. ഇതിന്റെ ആശയത്തോട് ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നുവെന്ന് ഞാൻ തുടക്കത്തിലേ പറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെ കുറേക്കൂടി ഗൗരവമായി

നടപ്പാക്കണമെന്ന ആശയം മാത്രമാണ് ഞാൻ മുമ്പോട്ടുവച്ചത്. കെമിസ്ട്രിയിൽ രാസത്വരകം എന്നൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്. അതായത് ഒരു പ്രക്രിയയെ കൂടുതലായി ഊർജ്ജസ്വലമാക്കുന്ന കാറ്റലിസ്റ്റ് ഏജന്റ്, ഇംഗ്ലീഷിൽ അതാണ് പേര് എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ ഭാഷയെ കുറേക്കൂടി സജീവമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു രാസത്വരകമായി ഈ ബിൽ മാറണമെന്നാണ് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഇത് പത്താം ക്ലാസ് കൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കാതെ പ്ലസ് ടുവിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരണം. നാളെ ആരെങ്കിലും ഈ ബിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ സ്വന്തം മാതൃഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി നിയമമുണ്ടാക്കാൻ നിർബന്ധമായി ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവന്നുവെന്നുള്ള പരോക്ഷമായിട്ടുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്. അല്ലാതെ ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിഷയങ്ങളോടല്ല വിയോജിപ്പ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം, പ്രധാന അദ്ധ്യാപകനെ മാത്രം ശിക്ഷിച്ചിട്ട് എന്താണ് കാര്യം, മാനേജർമാരെ വെറുതെ വിടരുത്. പ്രധാന അദ്ധ്യാപകന് 5000 രൂപ പിഴ കൊടുത്ത് ഈ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കരുത്. ഒരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നതിന് തടസ്സം നിൽക്കുന്നവരിൽ നിന്ന് വെറും 5000 രൂപ പിഴ ഈടാക്കുന്നതല്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനെക്കാൾ കടുത്ത ശിക്ഷ നൽകണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. കാരണം ഞാനും

സാറും നമ്മളുമൊക്കെ തന്നെ ഈ നാട്ടിൽ ജീവിച്ചുപോകുന്നത് ഞാൻ തുടക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു ഭാഷയുള്ളതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്. എം. ടി. വാസുദേവൻ നായർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ഭാഷയില്ലാതായി തീരുമ്പോൾ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ട ജഡങ്ങളായി ഒരു പക്ഷേ നമ്മൾ മാറിപ്പോകാതിരിക്കാൻ തീർച്ചയായും അത് സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഒരു ബാധ്യത നമുക്കുണ്ട്.

ശ്രീമതി യു. പ്രതിഭ ഹരി: മലയാളഭാഷ സംസ്കാരമെന്നൊക്കെ മലയാളികൾ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷെ അങ്ങിവിടെ എതിർത്ത് സംസാരിക്കുമ്പോൾ അടുത്ത കാലത്ത് നമ്മുടെ മലയാള ചലച്ചിത്ര മേഖലയിൽ ജീവിത ഗന്ധിയായിട്ടുള്ള ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ പേരുപോലും ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്ക് മാറിപ്പോകുന്നു. ഡയമണ്ട് നെക്ലേസ്, ക്രോണിക് ബാച്ച്ലർ, അടുത്ത കാലത്തിറങ്ങിയിട്ടുള്ള എബിസിഡി, ഹൗ ഓൾഡ് ആർ യു - ഇത്തരത്തിൽ എല്ലാവരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽപ്പോലും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഒരു കടന്നുകയറ്റം ഉണ്ടാകുന്നത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, ഭാഷ കുറേക്കൂടി സജീവമാകുന്നതും ലൈവായി വരുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതനുസരിച്ചാണ്. അച്ഛൻ മരിച്ചുവെന്ന് ഫെയ്സ് ബുക്കിലിട്ടാൽ ലൈക്ക് ചെയ്യുന്നവരാണ് മലയാളികൾ എന്നുള്ളതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. അതിന്റെ അർത്ഥം അച്ഛൻ മരിച്ചുപോയത് നല്ലതായോ

എന്നുള്ളതല്ല, മറിച്ച് യാന്ത്രികത നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പോലും വരുന്നു. സത്യത്തിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും പറയാറുള്ള കാര്യമുണ്ട്. പണ്ട് പ്രണയ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്ന കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ഭാഷയെ സജീവമാക്കിയ പ്രണയലേഖനങ്ങളുടെയൊക്കെ കാലഘട്ടം. ഇന്ന് അതെല്ലാം ഒരുതരം യാന്ത്രികതയിലേയ്ക്ക് മാറുമ്പോൾ, ഭാഷ യാന്ത്രികമായ തലത്തിലേയ്ക്ക് മാറി പോകുന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെയൊക്കെ വീടുകളിലും വിദ്യാലയങ്ങളിലും അന്തരീക്ഷത്തിലുമൊക്കെ ഭാഷയുടെ പഴയ സജീവത നഷ്ടപ്പെട്ടുപ്പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള വലിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്, അത് ഒരു മടക്കയാത്രയുടെ ഭാഗമാണ്. അതിനെ തീർച്ചയായും അംഗീകരിക്കാനും ആദരിക്കാതിരിക്കാനും കഴിയില്ല. ഞാൻ അതിനെ പൂർണ്ണമായും പിന്താങ്ങുന്നു. പക്ഷെ, കുറേക്കൂടി സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ ഒരു നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണുള്ളത്.

ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്ന്: ഡോ. എൻ. ജയരാജ് പറഞ്ഞതിനോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഷയില്ലാതാകുമ്പോൾ ഒരു സംസ്കാരമാണ് ഇല്ലാതാകുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ബില്ലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംശയവും. ഞാൻ കന്നഡ ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന പ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്ന

എം.എൽ.എ. ആണ്. ഈ ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞയുടൻ തന്നെ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ എന്റെ അടുത്ത് വന്നിരുന്നു. ഈ ബിൽ പാസ്സായാൽ അവർക്ക് കന്നഡ പഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യം കേരളത്തിൽ നിഷേധിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ ആശങ്ക. അതോടെ അവരുടെ കന്നഡ സംസ്കാരം ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുമെന്നതാണ്. മഹാരാഷ്ട്രയിലും ബോംബെയിലും ഒരുപാട് മലയാളി കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുണ്ട്. ആ മലയാളി കുട്ടികൾ ബോംബെയിൽ ഏതെങ്കിലും സ്കൂളുകളിൽ ചേർന്ന് പഠനം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അവർ ഹിന്ദി പഠിക്കണം. ഹിന്ദി പഠിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞാൽ മഹാരാഷ്ട്ര ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിക്കില്ല എന്ന കാര്യം ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ കന്നഡ ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ പറയുന്നത് ബോംബെ പോലെയോ മഹാരാഷ്ട്ര പോലയോ അല്ല കാസർഗോഡ് അതൊരു ലിംഗ്വിസ്റ്റിക് ഏരിയ ആണെന്നാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ഭരണഘടനാപരമായ ചില അവകാശങ്ങളുണ്ട്. ആ അവകാശങ്ങൾ ഈ ബില്ലിലൂടെ നിഷേധിക്കപ്പെടുമെന്നതാണ് കന്നഡ ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ ആശങ്ക. ആ ആശങ്ക എങ്ങനെ ഇല്ലാതാക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി പറയണം.

<u>പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്</u>: സർ, ഞാൻ തന്നെ രണ്ട് തവണ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഭാഷാ പഠനത്തിന് ഒരു ഭംഗവും സംഭവിക്കില്ല. അതിനാണ് ഞാൻ അതിന്റെ ദാർശനിക തലം പറഞ്ഞത്. ഒരു ഭാഷാ പഠനത്തിനും എതിരല്ല. നിലവിലുള്ള ഭാഷ പഠിക്കുന്നവർക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തികൊണ്ടുതന്നെ.....

<u>ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്ന്</u>: സർ, കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ കന്നഡ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾ മലയാളം പഠിക്കാൻ തയ്യാറല്ല.

<u>പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്</u>: സർ, ഞാൻ നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. ഇത് ഒരു ഭാഷാ പഠനത്തിനും എതിരല്ല. ഒരാൾ കന്നഡ ഭാഷ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് ആ ഭാഷ പഠിക്കാനുള്ള അവസരം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതുകൂടാതെ കേരളത്തിൽ പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മലയാളം കൂടി പഠിക്കണമെന്നാണ് അവരോട് പറയുന്നത്. ഇത് ആദ്യം സ്വീകരിക്കപ്പെടണമെന്നില്ല. അവിടെയാണ് നമ്മുടെ ഇടപെടലുകൾ വേണ്ടത്. നിങ്ങൾ കേരളത്തിലാണ് പഠിക്കുന്നതെങ്കിൽ മലയാളം കൂടി പഠിക്കണം എന്ന മാറ്റം നിരന്തരമായ സാമൂഹിക ഇടപെടലിലൂടെ കൊണ്ടുവരണം. ഒറ്റ ദിവസം കൊണ്ട് പൂർണ്ണമായും എല്ലാ ദിക്കിലും എത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നല്ല പറയുന്നത്. പക്ഷെ,

അതിനാണ് ഞാൻ നേരത്തേ ബില്ലിന്റെ ഫിലോസഫി പറഞ്ഞത്. ബില്ലിന്റെ പ്രായോഗികതലം നേരത്തേ പറഞ്ഞു. അതിൽ ഒരു ഭാഷ പഠിക്കാനും നിഷേധമില്ല, ഒരു തൊഴിലും ആർക്കും നഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല. സർക്കാർ അധികച്ചെലവ് വഹിച്ചുകൊണ്ട് മലയാളം എല്ലാവരെയും പഠിപ്പിക്കാനുള്ള എല്ലാ വഴികളും...... അതിനുവേണ്ടി ചർച്ചകൾ നടത്തുന്ന കാര്യം നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചു, റൂൾസ് വരും. ഇനിയും ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വരും. ബില്ലിലെ അഞ്ചാമത്തെ പേജിൽ വളരെ കൃത്യമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തുടർ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഇനിയും ധാരാളം ചർച്ചകൾ നടക്കണം. അതിനനുസരിച്ച് നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. അത് ഉണ്ടാക്കും. ഒരു ഭാഷാ പഠനത്തിനും ഒരു തൊഴിലിനും പ്രശ്നം വരില്ല. എല്ലാവരെയും മലയാളം പഠിപ്പിക്കാൻ നമ്മൾ ശ്രമിക്കണം. ഒരു തലമുറ അങ്ങനെ കടന്നുപോയാൽ അടുത്ത തലമുറ മലയാളം പഠിക്കണ്ടാ എന്നുപറയില്ല. അവർ മലയാളം പഠിക്കണമെന്ന് പറയും. ആ ഒരു തലത്തിലേയ്ക്ക് മലയാള ഭാഷാ പഠനത്തെ എത്തിക്കാനുള്ള ദാർശനിക നിലപാടാണ് നമ്മൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

<u>ശ്രീ. മുഹമ്മദ് മുഹസിൻ. പി</u>: സർ, മലയാള ഭാഷ ഒരു വിഷയമായി പഠിക്കുന്ന കാര്യം നിർബന്ധമാക്കുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ്. ഞാൻ അടക്കമുള്ള ആളുകൾക്ക് അന്ന് പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, ഇനി കഴിയും. ഇംഗ്ലീഷ് കൂടുതൽ

ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലെ മലയാളവും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെയൊക്കെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉണ്ടാകും. കാഴ്ചയ്ക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ആളുകൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഇന്ററാക്ടീവ് സോഫ്റ്റ്‌വെയറാണ്. ആ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ (ഇംഗ്ലീഷിൽ 'ജോസ്' എന്ന സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉണ്ട്, മലയാളത്തിലും അതുപോലുള്ള സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകളുണ്ട്.) ഉപയോഗിച്ചാണ് അവർ പഠിക്കുന്നത്. നിലവിൽ മലയാളത്തിൽ യൂണിക്കോഡ് മാത്രമാണ് റീഡ് ചെയ്യുന്നത്. ഒന്നാം ക്ലാസ് മുതൽ മലയാളത്തിൽ ഇന്ററാക്ടീവ് സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉണ്ടെങ്കിൽ കൂടുതൽ നന്നായി ഈ കുട്ടികൾക്ക് പഠിക്കാൻ കഴിയും. അത്തരത്തിൽ യൂണിക്കോഡ് അല്ലാതെ മറ്റ് സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകൾ കൂടി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് കമ്പ്യൂട്ടർ തന്നെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും അവർക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുന്ന, സാധ്യമാകുന്ന രീതിയിൽ ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ചെയ്യുമോ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം.

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം പറഞ്ഞതുപോലെ ഭാഷ സജീവമാകുന്നത് തീർച്ചയായും കാലാനുസൃതമായ മാറ്റം ഭാഷയിലും ഭാഷ കൂടുതൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും പുതിയ വാക്കുകൾ ഭാഷയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരുമ്പോഴുമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ ഭാഷയിലുണ്ടാകുന്നത് ഏറ്റവും ആശാസ്യമായ കാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ശ്രീ. പി. സി. ജോർജ്: സർ, മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഭാഷ എവിടെയാണ് വരുന്നത്? നമ്മുടെ ചെറുകഥ, നോവൽ, കവിതകൾ, സാഹിത്യ നായകന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളൊക്കെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ഞാൻ വായിച്ചതിൽ വച്ച് കേൾക്കാൻ രസമുള്ള, മനസ്സിന് സ്വസ്ഥത തരുന്ന, നല്ല മലയാള ഭാഷ വരുന്നത് പ്രേമലേഖനത്തിലാണ്. ആ പ്രേമലേഖനത്തിലാണ് മുഴുവൻ കവിതയും കടന്നുവരുന്നത്. നല്ല ഭാഷ വരുന്നതും അവിടെയാണ്. അക്കാര്യം അങ്ങ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, എനിക്ക് പ്രേമലേഖനം എഴുതി വലിയ പരിചയമൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ നേരത്തേ പറഞ്ഞ പ്രണയ....

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ : ഡോ. എൻ. ജയരാജ് പ്ലീസ് കൺക്ലൂഡ്.

ശ്രീ. കെ. കൃഷ്ണൻകുട്ടി : സർ, ലിംഗ്വിസ്റ്റിക് മൈനോറിറ്റിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു കമ്മിറ്റിയുണ്ട്. സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകുമോ?

ഡോ. എൻ. ജയരാജ്: സർ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. പ്രണയ കവിതകൾക്ക് അതിന്റേതായ വലിയ ഒരു തലമുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ മലയാളത്തിലെ ഒട്ടേറെ കവിതകൾ പ്രണയഗീതങ്ങളായി പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും

അങ്ങനെയെല്ലാംകൂടി ചേർന്നതാണ് നമ്മുടെ ഭാഷ. കഥയും കവിതയും എല്ലാം ചേരുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മനോഹരമായ ഭാഷയാണത്. മലയാളിയെന്ന നിലയിൽ തീർച്ചയായും അതിൽ അഭിമാനിക്കാൻ കഴിയും. ഈ നാല് അതിരുകൾക്കകത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ തീർച്ചയായും മലയാളിയെന്ന നിലയിലുള്ള ആത്മാഭിമാനവും അതോടൊപ്പം ഇന്ന് ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ മുൻകൈയ്യെടുക്കുകയും ചെയ്യതും..... 'ഒരു വട്ടംകൂടിയെൻ ഓർമ്മകൾ മേയുന്ന തിരുമുറ്റത്തേക്ക് എന്ന് ഒ.എൻ.വി. സാർ എഴുതിയതുപോലെ പഴയകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ ഒരിക്കൽ കൂടി നമ്മുടെ ഇടയിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്ന മനോഹരമായ ദിവസത്തിൽ ഇത്തരമൊരു ബിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞതിലുള്ള സന്തോഷം ഒരിക്കൽകൂടി അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ നിർത്തുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്, അങ്ങേയ്ക്ക് ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ച് സംസാരിക്കാവുന്നതാണ്.

ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്: സർ, 2017-ലെ മലയാളഭാഷ (നിർബന്ധിതഭാഷ) ബിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം ആരായുന്നതിനായി 15-05-2017 വരെ സർക്കുലേറ്റ് ചെയ്യണമെന്ന 1 (എ) നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ

അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ചരിത്ര മുഹൂർത്തത്തിൽ ചരിത്ര പ്രധാനമായ ഒരു ബില്ലാണ് ബഹുമാന്യനായ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അറുപത് വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ സഭയിൽ ബഹുമാന്യനായ പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി മാസ്റ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ശൈലീവല്ലഭൻ, നിരൂപണ കേസരിയെന്നെല്ലാം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹമാണ് കേരളത്തിന്റെ മാറ്റത്തിന് തുടക്കംകുറിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രൊഫസർ ഭാവി കേരളത്തിനുവേണ്ടി ഒരു പുതിയ നിയമവുമായി ഇവിടെ വരികയാണ്. ചിലർ ആ നിയമത്തെ തടസ്സവാദമുന്നയിച്ച് എതിർക്കുന്നുണ്ട്. പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി മാസ്റ്റർ വിദ്യാഭ്യാസ ബിൽ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ 'തണ്ടാ മുണ്ടാ മുണ്ടശ്ശേരി ' എന്ന് മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ചവരുടെ പ്രേതം കൂടിയിട്ടുള്ളവരുടെ പിൻതലമുറക്കാർ ഇപ്പോൾ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. അവർക്ക് വല്ലാത്ത ഭയമുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഐ.സി.എസ്.ഇ., സി.ബി.എസ്.ഇ. സിലബസുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അൺ എയ്ഡഡ് വിദ്യാലയങ്ങൾ നടത്തി കോടികൾ കൊള്ളയടിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളെ ക്രൂരമായി മർദ്ദിച്ച് കൊല്ലുന്നയാളുകളുടെ താൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് അവർ ഇത്തരമൊരു ബില്ലിനെ

എതിർക്കുന്നതെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ ബില്ലിൽ എന്താണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്? 'സംസ്ഥാനത്തിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മലയാളം സംസാരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ യാതൊരു നിരോധനവും ഏർപ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു' എന്ന് ഈ ബില്ലിൽ ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. സമീപകാലത്ത് കേരളത്തിൽ കണ്ടത് എന്താണ്? മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചു എന്നതിന്റെ പേരിൽ കുട്ടികളെ മർദ്ദിക്കുക മാത്രമല്ല അവരെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്താക്കുന്ന നടപടികൾ വരെ ചില വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടർന്നുവരുന്നു. മലയാളം എന്തോ അപരാധമാണെന്ന തോന്നൽ കുട്ടികളിലുളവാക്കാനാണ് ചില വിദ്യാലയങ്ങളും അദ്ധ്യാപകരും പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കർശനമായ നടപടികളിലൂടെ മലയാള ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കുകയും മലയാളികളെന്ന് നാം അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കാനാവശ്യമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുകയും അതുവഴി പുതിയ സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്ക് കേരളത്തെ എത്തിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യവും മലയാളഭാഷ (നിർബന്ധിതഭാഷ) ബില്ലിന്റെ പിന്നിലുണ്ടെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ഈ ബിൽ പാസ്സായിക്കഴിയുമ്പോൾ ജനാധിപത്യ കേരളം കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ട് പോകുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. സമൂഹത്തിലെ എല്ലാവർക്കും സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്ന

പൊതുഭാഷ, ജീവിതത്തിൽ എല്ലാവർക്കും തുല്യത ഇതെല്ലാം കൈവരുമ്പോഴാണ് ജനാധിപത്യസമൂഹം വികസിക്കുന്നത്. ഈ നിയമം പാസ്സാകുമ്പോൾ അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നീക്കത്തിലേയ്ക്ക് കേരളം പോകുമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

മലയാളഭാഷ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാ പദവി നേടിയ ഒരു ഭാഷയാണ്. ആ പദവി നേടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വലിയ പരിശ്രമങ്ങൾ കേരളത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. 2006-ൽ ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യമുന്നണി ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ. എം. എ. ബേബി, അന്നത്തെ പ്രതിപക്ഷനേതാവായിരുന്ന ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി, ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്, ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി, ഡോ. പുതുപ്പള്ളി രാമചന്ദ്രൻ, സച്ചിദാനന്ദൻ, ഓംചേരി എൻ. എൻ. പിള്ള തുടങ്ങിയ സാഹിത്യനായകന്മാരും അന്ന് കേരള സാഹിത്യ അക്കാഡമിയുടെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഇന്ന് ഈ സഭയിലെ അംഗമായ ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി അടക്കമുള്ളയാളുകൾ മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാ പദവി നേടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേന്ദ്ര സർക്കാരനെ സമീപിക്കുകയും അത് നേടിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ നീക്കങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാപദവി ലഭിച്ചാൽ കുറേ പണം കിട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞ് ആ ശ്രമത്തെ

പരിഹസിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ ഇന്ന് പ്രതിപക്ഷത്തുണ്ട്. അന്ന് ആ പരിശ്രമം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായി ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷാ പദവി ലഭിച്ചു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറച്ച് പണം കിട്ടി. ആ പണമല്ലേ 2013-ൽ മലയാളം സർവ്വകലാശാല സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചത്. ഇതെല്ലാം കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. അന്തരിച്ച ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പിനെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകമായി സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ന് നമ്മോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്ന ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി ടീച്ചറിന്റെ മനസ്സ് നമ്മോടൊപ്പമുണ്ട്. 1957-ലാണ് മലയാളം ഔദ്യോഗിക ഭാഷയാക്കുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. ഇ.എം.എസ്. സർക്കാരിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ഭരണഭാഷ മലയാളമാക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കോമാട്ടിൽ അച്ചുതമേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. 1958-ൽ തന്നെ ആ കമ്മിറ്റി സർക്കാരിന് റിപ്പോർട്ട് നൽകി. അതിനുശേഷം വീണ്ടും 1967-ൽ ഇ.എം.എസ്. ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ 1969-ലാണ് ഭരണഭാഷ മലയാളമാക്കുന്ന നിയമം പാസ്സാക്കിയത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷ ഔദ്യോഗികഭാഷയാക്കുന്നതിന് മറ്റാരെക്കാളും മുന്നിൽനിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇടതുപക്ഷമാണെന്ന് ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ കാണാൻ സാധിക്കും.

അതുപോലെ ഇന്നും കേരളത്തിലെ കോടതികളെ നയിക്കുന്നത് സായിപ്പിന്റെ ഭാഷയാണ്.

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, അങ്ങ് പറയുന്നത് വസ്തുതാ വിരുദ്ധമാണ്. 1969-ലെ Kerala Official Language Bill-ൽ പറയുന്നത് " Orders, rules, regulations and bye-laws issued by the Government under the Constitution or under any law made by Parliament or the Legislature of the State of Kerala; shall be Malayalam or English" . മലയാളമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടില്ല.

ശ്രീ. കെ. വി. അബ്ദുൾ ഖാദർ: സർ, 1958-ൽത്തന്നെ കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ മലയാളമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവ് ലഭ്യവുമാണ്.

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, അങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചാൽ പോര. 1967-ലെ സപ്തകക്ഷിമുന്നണി ഗവൺമെന്റ് പറയുന്നത് കേരളത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ മലയാളമോ ഇംഗ്ലീഷോ ആണെന്നാണ്.

ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്: സർ, 1967 വരെ കേരളത്തിലെ ഭരണഭാഷ മലയാളമായിരുന്നില്ല. ഭരണഭാഷ മലയാളമാക്കുന്ന നടപടിക്ക് നിയമപരമായ അംഗീകാരം കൊണ്ടുവന്നത് 1967-ൽ അധികാരത്തിൽവന്ന ഇ.എം.എസ്-ന്റെ

നേതൃത്വത്തിലുള്ള സപ്തകക്ഷിമുന്നണി ഗവൺമെന്റാണ്.

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ്കുമാർ: സർ, ഭരണഭാഷ മലയാളമാക്കുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല ഈ ബില്ലിന്റെ ഭാഗമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. പുതിയ തലമുറയെ ശുദ്ധമാതൃഭാഷ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മലയാള ഭാഷ ഒരുതരത്തിലും നിരോധിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല, അത് പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്ന നിയമ നിർമ്മാണമാണിത്. സ്കൂളുകളിലൂടെ മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ ഭാഷയുടെ വ്യവഹാരം നടക്കുന്നത്. സ്കൂളുകൾക്ക് പുറത്ത് കുട്ടികളുടെ ഭാഷയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന മറ്റ് ധാരാളം ഘടകങ്ങൾ വരികയാണ്. മലയാള ഭാഷയെ അങ്ങേയറ്റം അപമാനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പ്രവണതകൾ ഈ സമൂഹത്തിൽ ശക്തമായി നിൽക്കുകയാണ്, വിശേഷിച്ചും ചാനലുകളിൽ. ഒരു ചാനലും വ്യത്യസ്തമല്ല. മലയാളം ചാനലുകളിലെ വാർത്തയൊഴിച്ചുള്ള മറ്റ് പല പരിപാടികളിലും മലയാള ഭാഷയെ പച്ചയായി അപമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ഉദാഹരണം, ഗായിക ശ്രീമതി കെ. എസ്. ചിത്ര, ശ്രീ. എം. ജി. ശ്രീകുമാർ എന്നിവർ ജഡ്ജസായ ഒരു സംഗീത പരിപാടിയിൽ അതിന്റെ അവതാരിക ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവുമല്ലാതെ രണ്ടുംകൂടി കൂട്ടിക്കുഴച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ആ പരിപാടിയുടെ അവസാനം കുട്ടികളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം ചോദിക്കുമ്പോൾ എം. ജി. ശ്രീകുമാറിനെ ശ്രീ ചേട്ടാന്ന് വിളിക്കുന്നതിനുപകരം 'ശ്രീ

ചെറ്റാ' എന്നും ശ്രീമതി കെ. എസ്. ചിത്രയെ ചിത്ര ചേച്ചിയെന്ന് വിളിക്കുന്നതിനുപകരം 'ചീത്തചേച്ചി' എന്നുമാണ് വിളിക്കുന്നത്. ചാനലുകളിൽ ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഗോഷ്ടികൾ നടക്കുന്നു. ഈ ഗോഷ്ടികണ്ട് നമ്മുടെ കുട്ടികൾ മലയാളം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമനിർമ്മാണം ഏറ്റവും പ്രസക്തവും ആവശ്യവുമാണ്. ശുദ്ധമായ മലയാളം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം സമൂഹത്തിൽ അശുദ്ധമായ മലയാളം തിരുകിക്കയറ്റാനുള്ള പ്രവണതകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന് കടിഞ്ഞാണിടാനുള്ള നടപടികൂടി ഇതിനനുബന്ധമായി ആലോചിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്.

<u>ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്</u>: സർ, അങ്ങ് പറഞ്ഞത് വളരെ ശരിയാണ്. 'ചൊട്ട മുതൽ ചുടലവരെ' എന്നാണ് ചൊല്ല്. ശ്രീ. പി. കെ. ബഷീർ, ഞാൻ വഴങ്ങാം. അങ്ങയുടെ പിതാവിന്റെ മലയാളഭാഷ വളരെ മനോഹരമായിരുന്നു. അതൊക്കെ കേട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സഭയാണിത്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങേയ്ക്ക് ഞാൻ വഴങ്ങാം. 'ചൊട്ട മുതൽ ചുടലവരെ' എന്നാണ് ചൊല്ല്. അതായത് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്ന സന്ദർഭം മുതൽ മലയാളം നിർബന്ധിതമായി പഠിക്കാൻ തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതം ചുടലയിലേയ്ക്കെടുക്കുന്നതുവരെ സംസ്കാര സമ്പന്നമായിരിക്കും മലയാളികൾ. ആ അർത്ഥത്തിൽ വേണം അതിനെ കാണാൻ.

1987-ലെ നായനാർ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്താണ് കോടതി വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മലയാളം ഉപയോഗിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് ജസ്റ്റിസ് കെ. കെ. നരേന്ദ്രൻ കമ്മീഷനെ ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചത്.

ശ്രീ. പി. കെ. ബഷീർ: സർ, മലയാളം ഭരണഭാഷയാക്കുന്നത് വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്. എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയോട് പറയാനുള്ളത്, നമ്മൾ മലയാളഭാഷ വേണം മലയാളം ഭരണ ഭാഷയാക്കണമെന്നൊക്കെ ഘോരഘോരം പറയുന്നുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകളിലും എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലും പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്ന് പറയുമ്പോഴും ഗവൺമെന്റ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും എയ്ഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും അവരുടെ കുട്ടികളെ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിലാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇവിടെ നിയമമുണ്ടാക്കുന്ന നമ്മളും നമ്മുടെ മക്കളേയും മക്കളുടെ മക്കളേയും മലയാളം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യതയുണ്ടാകണം. അതിനുള്ള സംവിധാനമുണ്ടാക്കുമോ എന്നാണ് എനിക്ക് ചോദിക്കാനുള്ളത്?

ശ്രീ. ഇ. ടി. ടൈസൺ മാസ്റ്റർ: സർ, സ്കൂളുകളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സംവിധാനം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിൽ ഒരു കാര്യംകൂടി ചെയ്യണം. പരീക്ഷ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ടെസ്റ്റ് നടത്തണം. മിക്കവാറും സ്ഥലത്ത് മോറൽ സയൻസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം വരുന്നത് അങ്ങനെയൊരു

പേപ്പറുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. പരീക്ഷപേപ്പർ മലയാളത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന രീതിയിൽ നിയമപരമായി മാറ്റം വരുത്തണം.

<u>ശ്രീ. ടി. വി. രാജേഷ് :</u> കേരളത്തിൽ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താനുള്ള വളരെ കാര്യമായ ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് കണ്ടുവരുന്ന പ്രവണത, ഒട്ടുമിക്ക മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളുകളും പടിപടിയായി ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളായി മാറുകയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളുണ്ടെങ്കിലേ കുട്ടികൾ വരൂ, കുട്ടികളെ ആകർഷിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നൊരു നിലയുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പോയാൽ അഞ്ചോ പത്തോ വർഷം കഴിയുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിയുണ്ടാകും. പഠനം മാതൃഭാഷയിലൂടെയായിരിക്കണമെന്നാണ് ലോകം മുഴുവൻ അംഗീകരിച്ച തത്വം. ഈ ഒരു ചർച്ചാവേളയിൽ നമുക്കറിയാം, മലയാളികളുടെ ഒരു പ്രശ്നം, മദ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും മലയാളത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും പൊതുവിൽ കാപട്യമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ബഹുമാന്യനായ ശ്രീ. പി. കെ. ബഷീർ പറഞ്ഞു, ഇവിടെ വന്ന് മാതൃഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കുന്ന പലരുടേയും മക്കൾ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിലാണ് പഠിക്കുന്നത്; എന്നിട്ടാണ് മാതൃഭാഷയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്. മദ്യത്തിന്റെയും മാതൃഭാഷയുടെയും കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ഈ

കാപട്യത്തിന് മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് പൊതുവിദ്യാലയത്തിൽ കുട്ടികളെ പിടിക്കാനെന്ന മാർഗ്ഗേന മിക്ക സ്കൂളുകളും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മൾ നടത്തുന്ന ഈ ചർച്ച എത്രമാത്രം നിരർത്ഥകമാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ അങ്ങയുടെ നിലപാട് എന്താണെന്നറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്: 1967-ൽ അന്നത്തെ ഗവൺമെന്റ് ഇക്കാര്യം മുൻകൂട്ടി കണ്ടിരുന്നു. അന്ന് ഒരു വാദഗതി ഉയർന്നുവന്നത് സാങ്കേതിക പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ എങ്ങനെയാക്കുമെന്നതാണ്. അത് കണ്ടെത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വിവിധ ഭാഷകളിലുള്ള സാങ്കേതിക പദങ്ങളെ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിനും മലയാളത്തിലെ പുതിയ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിനുമാണ് മലയാളത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രൂപീകരിച്ചത്. കവിയും വിജ്ഞാനതൃഷ്ണയുള്ള വലിയ നേതാവുമായിരുന്ന എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യരെ ഡയറക്ടറാക്കിക്കൊണ്ട് 1967-ലെ ഗവൺമെന്റാണ് മലയാള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് രൂപീകരിച്ചത്. ആ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കുറേയേറെ മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. കുറേ പദങ്ങൾ നമുക്ക് സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാങ്കേതികവിദ്യയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളടക്കം മലയാളത്തിന് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇന്ന് നല്ലപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്ന്

കാണാം.

<u>ശ്രീ. എം. സ്വരാജ്</u>: ലോകത്തിൽ ഏത് രാജ്യത്തുപോയാലും അവിടത്തെ വിദ്യാലയത്തിൽ ഒരു കുട്ടി ചേർന്ന് പഠിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടത്തെ മാതൃഭാഷ പഠിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അത് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു നാട് നമ്മുടെ നാട് മാത്രമാണ്. ഒരു പൊതു മലയാളി ബോധത്തിന്റെ ഭാഗമായി ആംഗലേയ സംസ്കാരത്തോടും ആംഗലേയ ഭാഷയോടും മാനസികമായ ഒരു വിധേയത്വം, അത് കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമാണ് എന്നൊരു തോന്നൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അത് 190 കൊല്ലം വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിന്റെ കീഴിൽ ജീവിച്ച ഒരു ഭൂപ്രദേശത്ത് സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാനിടയുള്ള ഒന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് എഴുതിയത് 'മകൻ ജനിക്കുമ്പോൾതന്നെ ആംഗലേയം പറയണം അതിനുവേണ്ടി ഭാര്യയുടെ പ്രസവം അങ്ങോട്ടു മാറ്റി' എന്നർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം പരിഹാസരൂപേണ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അത് അങ്ങനെ പറയാത്തത് എന്റെ വർത്തമാനത്തിൽ ഒരു ആംഗലേയപദം വരണ്ടായെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത്, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതി ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിലെ മറ്റു പല ഭാഗങ്ങളിലും മാതൃഭാഷ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വലിയ സമരങ്ങളും പോരാട്ടങ്ങളും രക്തസാക്ഷിത്വങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു

വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ കൈവയ്ക്കാൻ അവിടുത്തെ ആംഗലേയഭരണകൂടം ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരായി Lesotho-യിൽ അരങ്ങേറിയ വലിയ ഒരു പ്രക്ഷോഭത്തിലാണ് 'ഹെക്ടർ പീറ്റേഴ്സൺ' എന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്ക് രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിക്കേണ്ടി വന്നത്. ഇവിടെ അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, എന്നാൽ ഇവിടെ വലിയ പീഡനങ്ങളേറ്റു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു, ചാത്തമംഗലത്ത് ഒരു ആംഗലേയ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിച്ച സെയ്ദ് സഫ്‌വാൻ മഷൂർ എന്ന കുട്ടി മലയാളത്തിൽ ഒരു വാക്ക് പറഞ്ഞപ്പോൾ നിർബന്ധിച്ച് ആ കുട്ടിയുടെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്യപ്പെട്ട അനുഭവമുണ്ടായത് കുറച്ചുവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഈ കേരളത്തിലാണ്. തല മൊട്ടയടിക്കപ്പെട്ട കുട്ടികൾ, കനത്ത പിഴ ഒഴുക്കേണ്ടിവന്ന കുട്ടികൾ, ഇങ്ങനെയുള്ള പീഡനങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ ഒരു വാക്കുപറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു നാടായി നമ്മുടെ നാട് മാറി. ഇപ്പോഴും കുറേ ആളുകളുടെ മനസ് കത്തിയുമായി നിൽക്കുകയാണ്; മലയാളം പറയുന്നവരുടെ തല മുണ്ഡനം ചെയ്യാൻ. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മനസ് മാറ്റുന്നതിനുംകൂടി സഹായിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണ് ഇതെന്നും മുമ്പ് ഇങ്ങനെ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ട കുട്ടികളോടുള്ള ഒരു കടം വീട്ടലാണ് ഈ നിയമമെന്നും അങ്ങ് കരുതുന്നുണ്ടോ ?

<u>ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്</u>: തീർച്ചയായും. വിദ്യാർത്ഥി

നേതാക്കന്മാരായതുകൊണ്ട് ശ്രീ. എം. സ്വരാജിനും ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കാൻ പോകുന്ന ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീറിനും കുറേ കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ടാകും.

ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ: മലയാള ഭാഷ നിർബന്ധമാക്കാനുള്ള ഓർഡിനൻസും അതിനെത്തുടർന്നുള്ള ചർച്ചയുമാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. അതിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാനും സംസാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ഒരു ആശങ്ക പങ്കുവയ്ക്കുകയാണ്, കാരണം കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടന മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഏറ്റവും വലിയ പങ്കുവഹിച്ചത് ഗൾഫ് രാഷ്ട്രങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ ഗൾഫ് രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ കടുത്ത സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയുടെ ഭാഗമായി പത്താം ക്ലാസ്സും ഒൻപതാം ക്ലാസ്സും പഠനം പൂർത്തീകരിച്ച മലയാളമറിയാത്ത കുട്ടികൾ നാട്ടിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുവരികയാണ്. അങ്ങനെ വരുന്ന കുട്ടികളെ ഇവിടെ എങ്ങനെയാണ് അക്കോമഡേറ്റ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്; അവരെ എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കും? ഇതുവരെ ഭാഷ പഠിക്കാത്ത, സംസാരിക്കാൻ അറിയുന്ന, എന്നാൽ വായിക്കാൻ അറിയാത്ത കുറേ കുട്ടികളുള്ള നാടാണ് കേരളം. അത്തരം കുട്ടികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് പരിഹരിക്കുന്നതെന്നതുൾപ്പെടെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചർച്ചയ്ക്ക് മറുപടി പറയുമ്പോൾ ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്.

<u>ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്:</u> ഈ അടുത്ത കാലത്താണ് വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ നിയമം ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് പാസ്സാക്കിയത്. അതിൽ എട്ടാം ക്ലാസ് വരെ പഠന മാധ്യമം മാതൃഭാഷയിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ട്. അത് തീർച്ചയായും ഈ നിയമത്തിന് കുറേക്കൂടി ബലം നൽകുന്ന ഒന്നാണെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. നമുക്ക് മലയാള ഭാഷയെക്കുറിച്ചും മലയാള ഭാഷ നിർബന്ധിതമാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടും ഓർത്തിരിക്കേണ്ട ഒരു കാവ്യശകലമുണ്ട്.

"മിണ്ടിതുടങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിഞ്ചിളം-

ചുണ്ടിന്മേൽ അമ്മിഞ്ഞപ്പാലോടൊപ്പം,

അമ്മയെന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരമല്ലയോ

സമ്മേളിച്ചിട്ടുന്നതൊന്നാമതായ്?

മറ്റുള്ള ഭാഷകൾ കേവലം ധാത്രിമാർ

മർത്യന്ന പെറ്റമ്മ തൻ ഭാഷതാൻ" എന്ന് വള്ളത്തോൾ നമ്മളോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ മറ്റ് ഭാഷകളെല്ലാം അതിനേക്കാളുപരി മാതൃഭാഷ അത് അമ്മ തന്നെയാണ് എന്ന് നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ച വള്ളത്തോൾ അടക്കമുള്ള മഹാരഥന്മാരുടെ പിന്മുറക്കാരായ കവികൾ വീണ്ടും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നമ്മളെ

ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അമ്മ മലയാള'-ത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്,

ഓർക്കുക, അച്ഛനും അമ്മയും
പ്രണയിച്ച ഭാഷ മലയാളം
കുമ്പിളിൽ കഞ്ഞി വിശപ്പാറ്റുവാൻ
വാക്കു തന്ന മലയാളം
പെങ്ങളോടെല്ലാം പറഞ്ഞു
തളിർക്കുവാൻ വന്ന മലയാളം
കൂലി പോരെന്നതറിഞ്ഞു പിണങ്ങുവാൻ
ആയുധം തന്ന മലയാളം"

എന്ന നിലയ്ക്ക് മലയാള ഭാഷ നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള മഹത്തായ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് പോരാടാൻ സ്നേഹിക്കാൻ, പ്രണയിക്കാൻ ഇവയൊക്കെ പഠിപ്പിച്ച ഭാഷയെന്ന നിലയ്ക്ക് മലയാളത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാന്യനായ ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി മലയാള ഭാഷയെക്കുറിച്ച് മഹത്തായ ഒരു സിനിമാഗാനമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

"മലയാള ഭാഷ തൻ മാദക ഭംഗി നിൻ

മലർ മന്ദഹാസമായ് വിരിയുന്നു.

കിളികൊഞ്ചും നാടിന്റെ ഗ്രാമീണ ശൈലിനിൻ

പുളിയിലക്കര മുണ്ടിൽ തെളിയുന്നു"എന്ന് ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി എഴുതുകയും ദേവരാജൻ മാഷ് സംഗീതം നൽകുകയും ഭാവഗായകനായ പി. ജയചന്ദ്രൻ പാടുകയും ചെയ്ത മലയാളഗാനം നമുക്ക് മറക്കാൻ കഴിയില്ല. ഈ നിലയ്ക്ക് മലയാള ഭാഷയുടെ മനോഹാരിതയും പ്രത്യേകതയും എന്നും നമ്മളെ മുന്നോട്ട് നയിക്കും. കേരളത്തിന്റെ ഒരു പുതുയുഗത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മലയാളഭാഷ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിർബന്ധിത ഭാഷയാക്കുക എന്ന തീരുമാനം ലംഘിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കാനുള്ള നടപടികളടക്കം മുന്നോട്ടുവച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ നിയമം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് രണ്ടായിരത്തിലേറെ വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. ഞാൻ അതിലേയ്ക്കൊന്നും കടക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഭാഷ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഭാഷ എന്ന നിലയ്ക്ക് ക്രിസ്തുവിനുശേഷം 832-ൽ എഴുതപ്പെട്ട വാഴപ്പിള്ളി ശാസനമാണ് മലയാളത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ രൂപം എന്ന നിലയ്ക്കാണ് ഭാഷാ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ നമ്മളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുള്ള ഈ ഭാഷയെ ജീവിത ഭാഷയായി നിലനിർത്താൻ നമുക്ക് കഴിയണം. മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ട്. എന്റെ നാടായ കൊച്ചിയിലെ

സംസാരഭാഷയിലല്ല കാസർഗോഡ് ജില്ലക്കാർ സംസാരിക്കുന്നത്. കാസർഗോഡ് ജില്ലക്കാർ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയല്ല വള്ളുവനാടിലെ ആളുകൾ സംസാരിക്കുന്നത്; അതല്ല കോഴിക്കോട് സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ; ആ ഭാഷയല്ല തിരുവനന്തപുരത്തെ നെയ്യാറ്റിൻകര മുതൽ പാറശ്ശാലവരെയുള്ള ആളുകൾ സംസാരിക്കുന്നത്. അത്തരത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ശൈലികളുണ്ട്. ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ, ഭാഷയുടെ മനസ്സ് മനസ്സിലാക്കാതെ, മനസ്സുകൊണ്ടുള്ള സംസാരഭാഷ മനസ്സിലാക്കാതെ, വെറും അച്ചടിയന്ത്രങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന ചിലർക്ക് മലയാളത്തിന്റെ വൈവിദ്ധ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാകാതെ വരുമ്പോഴാണ് അവർ ചിലരെയൊക്കെ ആക്രമിക്കാൻ കോപ്പുകൂട്ടുന്നത്. അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മലയാള ഭാഷയെ രക്ഷിക്കാനും മലയാള ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കാനുമുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ഒരു ചുവട് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുകയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ഉയർന്നുവരുന്ന എല്ലാ നീക്കങ്ങളെയും ചെറുക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. നമുക്ക് പ്രധാനം ഭാഷയാണ്; ആ ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കാനായിരിക്കണം നമ്മുടെ നീക്കം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പിന്തുണയ്ക്കുകയാണ്.

<u>മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ</u>: ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്, അങ്ങേയ്ക്ക് ബിൽ ഒരു സെലക്ട്

കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ച് സംസാരിക്കാവുന്നതാണ്.

<u>ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്</u>: സർ, 2017-ലെ മലയാളഭാഷ (നിർബന്ധിതഭാഷ) ബിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന 2 (ബി) നമ്പർ ഭേദഗതി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ബില്ലിന് ഒരു വ്യക്തതയുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് ബഹുമാന്യനായ മന്ത്രിയോട് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ നിലവിലുള്ളത് 1969-ലെ Kerala Official Language Act ആണ്. ആ ആക്ട് ഇന്നുവരെ റിപ്പീൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ ബില്ലിൽ അത് റിപ്പീൽ ചെയ്യുന്നില്ല. ആ ആക്ട് അവതരിപ്പിച്ചത് 1967-ലെ ഗവൺമെന്റാണ്. അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് പൈലറ്റ് ചെയ്ത ബില്ലാണ് ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷ മലയാളവും ഇംഗ്ലീഷും ആണെന്നാണ് ആ ബില്ലിൽ പറയുന്നത്. അതിനെ മറികടന്നുള്ള ഒരു നിയമനിർമ്മാണം ഇതുവരെ പാസ്സാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിന്റെ റിപ്പീലിംഗ് ക്ലോസിലെങ്കിലും ആവശ്യമായ മാറ്റം വരുത്തണം. കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് '2015-ലെ മലയാളഭാഷ വ്യാപനവും പരിപോഷണവും ബിൽ' അവതരിപ്പിച്ചു. സഭ അത് ഏകകണ്ഠമായി പാസ്സാക്കി. അന്ന് അങ്ങും

സഭാംഗമായിരുന്നു. ആ ബിൽ ചരിത്രസംഭവം തന്നെയായിരുന്നു. ആ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. ഒന്ന്, ഭരണഘടനാ പ്രകാരമോ പാർലമെന്റോ നിയമസഭയോ ഉണ്ടാക്കിയ ചട്ടപ്രകാരമോ ഉത്തരവുകളിലും ചട്ടങ്ങളിലും റഗുലേഷനുകളിലും ബൈലോകളിലും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഭാഷ മലയാളമായിരിക്കും എന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന ബിൽ ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ചത് കഴിഞ്ഞ യു.ഡി.എഫ്. ഗവൺമെന്റാണ്. അന്ന് മുഖ്യമന്ത്രിക്കുവേണ്ടി ഞാനാണ് ബിൽ പൈലറ്റ് ചെയ്തത്. രണ്ട്, ഔദ്യോഗിക ഭാഷാ മേഖല ആ ബില്ലിലെ വകുപ്പാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 346-347 -ലെ അനുച്ഛേദത്തിന് വിധേയമായി കേരള സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ ഔദ്യോഗിക ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഭാഷ മലയാളമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. മൂന്ന്, കോടതി ഭാഷ - ഹൈക്കോടതിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി ജില്ലാ കോടതിയുടെ കീഴിലുള്ള കോടതികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയും കേസുകളുടെ വിധി ന്യായങ്ങളും ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനുള്ളിൽ മലയാളത്തിലാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും സർക്കാരിന് കീഴിലുള്ള അർദ്ധ ജുഡീഷ്യൽ അധികാരമുള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലേയും ഉത്തരവുകൾ, വിധിന്യായങ്ങൾ എന്നിവ മലയാള ഭാഷയിലായിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുപുറമേ,

കേരളത്തിലെ എല്ലാ സർക്കാർ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലും പത്താം തരംവരെ നിർബന്ധിത ഒന്നാം ഭാഷ മലയാളമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അങ്ങ് വരുത്തിയ വ്യവസ്ഥയാണ്. അങ്ങ് ഈ നിയമത്തിൽ കുറേ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതായത്, പത്താം തരംവരെയുള്ള സർക്കാർ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾ മാത്രമല്ല അൺ എയ്ഡഡ്, എൻ.ഒ.സി. കൊടുക്കേണ്ട സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ.സി.എസ്.ഇ. എന്നീ സ്കൂളുകളിലെ ഭാഷ മലയാളമാക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഈ ബില്ലിനെ പൂർണ്ണമായും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഈ ബില്ലിന്റെ പോരായ്മകൾ പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ എതിരാണെന്ന് ധരിക്കരുത്. ഈ ബിൽ പാസ്സാകുമ്പോൾ ഇത് കുറ്റമറ്റ ബില്ലായിരിക്കണം. ഞാനിത് പറയാനുള്ള കാരണം, 2015-ലെ മലയാള ഭാഷ വ്യാപനവും പരിപോഷണവും ബിൽ സഭ പാസ്സാക്കി അസ്സെന്റിനുവേണ്ടി ഗവർണ്ണർക്ക് അയച്ചു. ഭരണഘടനാപരമായ കോമ്പീറ്റൻസി പരിശോധിക്കാനായി ഗവർണ്ണർ ആ ബിൽ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇന്നുവരെ ആ ബിൽ മടങ്ങിവന്നിട്ടില്ല. എത്ര നല്ല ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ടെങ്കിലും കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണൽ കോമ്പീറ്റൻസി പരിശോധിക്കാതെ പോയാൽ ഈ ബില്ലിന്റെയും അവസ്ഥ മറ്റൊന്നായിരിക്കുകയില്ല. നേരത്തെ ഇവിടെ മെമ്പർമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ ഐ.സി.എസ്.ഇ.-യും സി.ബി.എസ്.ഇ.-യുമൊക്കെ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലല്ല.

കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിന്റെ പരിഗണനയിലുള്ള വിഷയത്തിൽ ഈ സഭയ്ക്ക് ബിൽ പാസ്സാക്കാൻ അധികാരമില്ല. അങ്ങനെ പാസ്സാക്കിയാൽ അത് നിലനിൽക്കില്ല. ഞാൻ 1985-ൽ എം.എൽ.എ. ആയി വന്നയാളാണ്. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ സീറ്റിന് പിറകിൽ ഒരു സീറ്റുണ്ട്. അത് അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിനുള്ള സീറ്റാണ്. എന്റെ 35 വർഷത്തെ അസംബ്ലി ജീവിതത്തിൽ ഒരു തവണ മാത്രമാണ് അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തിയത്. അന്ന് കെ. കരുണാകരന്റെ ഗവൺമെന്റായിരുന്നു. നിയമപരമായ അധികാരത്തെപ്പറ്റി ഒരു ബില്ലിൽ അന്ന് തർക്കമുണ്ടായി. അന്ന് അഡീഷണൽ എ. ജി. ശ്രീ. സിറിയക് ജോസഫ് ആയിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ശ്രീ. ബാലന് പിറകിലുള്ള സീറ്റിലിരുന്ന് അദ്ദേഹം ഈ സഭയിൽ വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നിയമസഭയിൽ എം.എൽ.എ. മാർക്കല്ലാതെ വരാൻ അധികാരമുള്ള ഏക വ്യക്തി അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലാണ്. ശ്രീ. കെ. എം. മാണി സാറും ശ്രീ. എം. ഉമ്മറും ഈ ബില്ലിന്റെ കോമ്പീറ്റൻസിയെക്കുറിച്ച് തർക്കമുന്നയിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ ഈ ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി പരിഗണിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തണമെന്നാണ് എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്. നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ 177-ാം ആർട്ടിക്കിളിൽ പറയുന്നത്, Rights of Ministers and Advocate General as respect to the

Houses - Every Minister and the Advocate General for a State shall have the right to speak in, and otherwise to take part in the proceedings of the Legislative Assembly of the state... എം.എൽ.എ. മാരെ കൂടാതെ ഈ സഭയിൽ വന്നിരിക്കാനും ചർച്ച ചെയ്യാനും അവകാശമുള്ള ഏക വ്യക്തി അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലാണ്. ഈ നിയമം കുറ്റമറ്റതായി മുന്നോട്ട് പോകണമെങ്കിൽ, ഈ നിയമത്തിന് 2015-ലെ നിയമത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, ദയവായി അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി കോമ്പീറ്റൻസി പരിശോധിച്ച് പോരായ്മകളുണ്ടെങ്കിൽ പരിഹാരമുണ്ടാക്കണം. ഇത് ചരിത്ര സംഭവമാണെന്ന് ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അത് നല്ല കാര്യം. കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി കേരളത്തിൽ ഒരു മലയാളം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുണ്ടാക്കി. 1956 നവംബർ ഒന്നിന് കേരളമുണ്ടായി. ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുണ്ടാകാൻ 2015 വരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. മലയാള ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും മലയാള ഭാഷയുടെ ഗവേഷണ പഠനത്തിനുവേണ്ടിയും ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുണ്ടാക്കിയത് ശ്രീ. ഉമ്മൻചാണ്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റാണെന്നുള്ളത് മറന്നുപോകരുത്. മലയാളം ഒന്നാം ഭാഷയാക്കിയതും മലയാളം ഓറൽ ഭാഷയാക്കാനുള്ള ഉത്തരവിറക്കിയതും കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റാണ്. അതുമാത്രമല്ല മലയാളം ക്ലാസിക് ലാംഗ്വേജാണെന്ന്

നേരത്തെ ശ്രീ. വി. ടി. ബൽറാം പറഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ മുമ്പിലത്തെ എൽ.ഡി.എഫ്. ഭരണകാലത്ത് ശ്രീ. വി. എസ്. അച്ച്യുതാനന്ദൻ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ശ്രീ. എം. എ. ബേബിയായിരുന്നു സാംസ്കാരിക വകുപ്പുമന്ത്രി. മലയാളത്തിന് ക്ലാസിക്കൽ ഭാഷാ പദവി ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി ആ ഗവൺമെന്റ് തുടങ്ങിവച്ചു. അന്ന് ശ്രീ. വി. എസ്. അച്ച്യൂതാനന്ദൻ, ശ്രീ. എം. എ. ബേബി, അന്നത്തെ പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി, ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്, ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി ടീച്ചർ, ശ്രീ. പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രൻ, നടുവട്ടം ഗോപാലകൃഷ്ണൻ എന്നിവർ ഈ പദവി ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഡൽഹിക്ക് പോകുകയും പ്രധാനമന്ത്രിയെ കണ്ട് കേസ് അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ അവസാനം വിധിയുണ്ടായപ്പോൾ കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാഡമി പറഞ്ഞത് മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ പഴക്കമില്ലെന്നാണ്. മലയാള ഭാഷ ക്ലാസിക്കൽ ലാംഗ്വേജ് അല്ലെന്നുപറഞ്ഞ് നിരാകരിച്ചു. അതിനുശേഷം ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി മുഖ്യമന്ത്രി ആയിരുന്നപ്പോൾ വീണ്ടും ഡൽഹിക്കുപോയി ആ വിഷയം ടേക്കപ്പ് ചെയ്തു. അഭിമാനപൂർവ്വം പറയട്ടെ, ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്ത് ആ പദവി വീണ്ടെടുത്തു. മലയാളം ക്ലാസിക്കൽ ലാംഗ്വേജ് ആക്കിയതിന്റെ ക്രെഡിറ്റ് കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിനാണ്. അതുകൊണ്ട് ചരിത്ര സംഭവം പറയുമ്പോൾ എല്ലാ ചരിത്രവും

പറയണം. ദയവായി എല്ലാവർക്കും ഓർമ്മകളുണ്ടായിരിക്കണം. ഒന്നും മൂടി വയ്ക്കേണ്ട. എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കാനുള്ളത് ഈ നിയമം നടപ്പിലാകണമെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ദയവായി അങ്ങ് ഇതിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും പരിശോധിക്കണം. സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും അഡ്വക്കേറ്റ് ജനറലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി കോമ്പീറ്റൻസി പരിശോധിക്കണം.

ശ്രീ. ജി. എസ്. ജയലാൽ: സർ, നമ്മൾ മലയാള ഭാഷയെ സംരക്ഷിക്കാൻ മത്സരിച്ച് നിൽക്കുകയാണ്. നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യ ചുറ്റുപാടാണ് ഇതുപോലെയുള്ള നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ നിർബന്ധിതമാക്കുന്നത്. ഇന്നിപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രശ്നമെന്താണ്? സമൂഹത്തിൽ നമ്മൾ അനുഭവിക്കുന്ന നിരവധിയായ സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. നിയമനിർമ്മാണം നടത്തി അതിജീവിക്കേണ്ടിവന്ന സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പലതും സമൂഹത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ സംസ്കാരവുമായി നമ്മുടെ തലമുറ അകന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടാണ്. വയോജന സംരക്ഷണ നിയമം പോലും ഈ നിയമസഭ പാസ്സാക്കേണ്ടിവന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? പണ്ട് ഒരു നിയമവുമില്ലാതെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും നോക്കുന്ന സംസ്കാരം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്കാരവുമായി അകന്ന് പുതിയ തലമുറ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ് നിരവധി നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത്.

ഇന്ന് കാണുന്ന ഏറ്റവും വലിയൊരു അപകടം എന്നുപറയുന്നത്, 60 ശതമാനത്തിലധികം വിദ്യാർത്ഥികളും മലയാള ഭാഷയിൽനിന്ന് അകന്ന് വേറൊരു സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്ക് പോകുകയാണ്. അവരാണ് നാളെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടത്. അവർ നിർബന്ധിതമോ സാങ്കേതികമോ ആയ തരത്തിൽ മലയാളം പഠിക്കുകയും മലയാള സംസ്കാരത്തിലേയ്ക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നത് പൊതു മുദ്രാവാക്യമായി മാറണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യമായി പറയുന്നത് ഒരു നല്ല പൗരനെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. പഠിക്കുന്നത് ജോലി നേടാനാണെന്നുള്ള സാങ്കേതികത്വത്തിലാണ് സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതി പോകുന്നത്. ആ സാങ്കേതികത്വങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് മലയാളത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എങ്ങനെ വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്ന തരത്തിലേയ്ക്കുള്ള ചിന്തകൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഈ ചർച്ച കൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം ലഭിക്കൂ എന്ന അഭിപ്രായത്തോട് അങ്ങേയ്ക്ക് യോജിപ്പുണ്ടോ?

<u>ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്</u>: സർ, അങ്ങ് പറയുന്നതിനോട് എനിക്ക് വിയോജിപ്പില്ല.

പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് (<u>ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല</u>): സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കെ. സി. ജോസഫ്, തമിഴ്നാട്ടിൽ പുതുതായി വരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ

വാക്കുകൾക്കെല്ലാം തമിഴ് വെർഷൻ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. മൊബൈൽ ഫോണിന് തമിഴിൽ കൈപേശി എന്നും ഇ-മെയിലിന് മിന്നഞ്ചൽ എന്നുമാണ് പറയുന്നത്. മലയാളികൾ മൊബൈലിന് മൊബൈൽ എന്നും ഫോണിന് ഫോൺ എന്നുമാണ് എഴുതുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇതിനനുയോജ്യമായ മലയാള പദം കണ്ടെത്താനാണ് ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. തമിഴ്നാട് ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളെല്ലാം മലയാളീകരിക്കാൻ കഴിയണം. അസംബ്ലിക്ക് തമിഴിൽ ചട്ടമന്റസഭൈ എന്നും പാർലമെന്റ് എം.പി.-ക്ക് പാരാളുമന്റ ഉറുപ്പിനർ എന്നും അസംബ്ലി മെമ്പറിനെ ചട്ടമന്റ ഉറുപ്പിനർ എന്നുമാണ് പറയുന്നത്. എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾക്കും തമിഴ് വാക്കുകളുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷാണ് മലയാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊരു മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്? അങ്ങ് ഇതിന്റെ മന്ത്രികൂടിയായിരുന്ന ആളാണല്ലോ?

<u>ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്</u>: സർ, മലയാളികൾ ഭാഷാസ്നേഹികളാണ്, ഭാഷാ ഭ്രാന്തൻമാരല്ല. ഒരു ഭാഷയും വളരുന്നത് ഒരു കമ്പാർട്ടുമെന്റിലല്ല. ലോകം വളരെ വിപുലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തമിഴ്നാടിനെപ്പോലെ നാം ഓരോ വാക്കിനും മലയാളം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്പീക്കർ, ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾക്ക് പകരം മലയാളം വാക്ക് വേണ്ടേ; അങ്ങനെ

ഉപയോഗിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല, ഇത്തരം വാക്കുകൾ കൊളോക്കിയൽ ലാംഗ്വേജിൽ ഉപയോഗിക്കാം.

രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ളത്. ഒന്ന്, പ്രവാസി മലയാളികളുടെ കാര്യം സംബന്ധിച്ചാണ്, 24 ലക്ഷം മലയാളികൾ കേരളത്തിനു പുറത്തുണ്ടെന്ന് ശ്രീ. കെ. വി. അബ്ദുൾ ഖാദർ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി, അവരുടെ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നത് ഐ.സി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളിലാണ്. അവിടെ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അതിൽ പലരും മടങ്ങിവരൽ ഭീഷണിയിൽ നിൽക്കുകയാണ്. അവർ മടങ്ങിവന്നാൽ ആ കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥ എന്താണ്? ഇവിടെ വന്ന് പത്താംക്ലാസിനു തുല്യമായ മലയാളം പഠിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും? കേരളത്തിന്റെ സമ്പദ്ഘടനയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ച് പണിയെടുക്കുന്ന പ്രവാസി മലയാളികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് ദോഷകരമായ ഒന്നും ഈ ബില്ലിൽ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല.

ശ്രീ. കെ. ആൻസലൻ: സർ, ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്, കേരളത്തിലെ നിലവിലെ അവസ്ഥയാണ്. മെച്ചപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി unrecognized ആയ സ്കൂളുകളിലേയ്ക്ക് കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുക എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലേയ്ക്ക് കേരളത്തിന്റെ

സാമൂഹികവ്യവസ്ഥ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത്തരം സ്കൂളുകളിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായിരുന്നു കേഡൽ പത്തിരുപത് ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് തിരുവനന്തപുരത്ത് നടത്തിയ കൊലപാതകം. ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിലേയ്ക്ക് പുതിയ തലമുറയെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുന്നതിൽ അൺഎയ്ഡഡ് സ്കൂളുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പങ്ക് നമുക്ക് നിഷേധിക്കാൻ കഴിയില്ല. മലയാളഭാഷ നിർബന്ധമാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം സംരക്ഷിക്കുകയെന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൂടി ഇതിൽ വരികയാണ്. സർക്കാർ എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലേയ്ക്ക് കുട്ടികളെ അയയ്ക്കുക എന്ന രൂപത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ സന്ദേശം കൊടുക്കാൻ ഇതുവഴി കഴിയില്ലേ എന്നൊരു സംശയമുണ്ട്.

<u>ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്:</u> സർ, ഞാൻ പറഞ്ഞതും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതും രണ്ട് വിഷയമാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞത് അതല്ല. പ്രവാസി മലയാളികൾ പഠിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിലൊന്നും മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഏത് നിയമസഭ പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയാലും പഠിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. ആ സ്കൂളുകളുടെ ചട്ടങ്ങൾ മാറ്റണമെന്ന് പറയാൻ നമുക്ക് സാധിക്കില്ല. അങ്ങനെയുള്ള സ്കൂളുകളിൽ പഠിച്ചുവരുന്ന കുട്ടികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കും?

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (<u>പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്</u>): സർ, കേരളത്തിൽ

പഠിക്കുന്ന എല്ലാവരും മലയാളഭാഷ മനസ്സിലാക്കണമെന്നതാണ് അതിന്റെ സ്പിരിറ്റ്. ആ സ്പിരിറ്റ് ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുതന്നെ, വിദേശത്തുനിന്ന് കേരളത്തിലേയ്ക്ക് മലയാളം പഠിക്കാതെ വരുന്ന കുട്ടികൾ പത്താംക്ലാസിലെ മലയാളം ബുക്ക് പഠിക്കണമെന്നൊന്നും ആരും പറയില്ല. മാതൃഭാഷാപഠനവും ഭാഷാപഠനവും രണ്ടും രണ്ടാണ്. പദവും പ്രത്യയവുമെല്ലാം ഭാഷ പഠിക്കാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണ്. ആ ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുള്ള പഠനം മാത്രമല്ല മാതൃഭാഷാ പഠനം. ഞാൻ ഇത് നേരത്തെ പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ്, അപ്പോൾ കൂടുതൽ സമയം കിട്ടിയില്ല. ഇതിനൊരു രീതിശാസ്ത്രമുണ്ട്. ഭാഷാ പഠന രീതിശാസ്ത്രവും മാതൃഭാഷാ പഠന രീതിശാസ്ത്രവും പൊതു സാമൂഹ്യശാസ്ത്ര പഠനരീതി ശാസ്ത്രവുമൊക്കെ വ്യത്യസ്തമാണ്. കേരളത്തിലേക്ക് വരുന്നവരുടെ മാതൃഭാഷ വേറെയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മാതൃഭാഷ പഠിക്കുന്നതിന് നാം യാതൊരു തടസ്സവും നിൽക്കില്ല. അതേസമയം അവർ കേരളത്തിൽ വന്നാണല്ലോ പഠിക്കുന്നത്; മലയാളികളുമായിട്ടാണല്ലോ സംവദിക്കേണ്ടത്; മലയാളികളുടെ സംസ്കാരവുമായിട്ടാണല്ലോ സാംസ്കാരികമായി ഇടപഴകി ജീവിക്കേണ്ടത്; അതിന് അവർക്ക് മലയാളം പ്രാപ്തമാകണം. അത് എങ്ങനെ വേണമെന്ന് ഇപ്പോൾ പറയാൻ കഴിയില്ല, കാരണം തുടർന്നുള്ള ചർച്ചകളിൽ അതിനുള്ള രീതിശാസ്ത്രവും ടൂൾസും നമ്മൾ വളർത്തിയെടുക്കും. ഒരു

സംശയവും വേണ്ട, കേരളത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷ പഠിക്കാൻ അവർക്ക് മൗലികമായി അവകാശമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഭാഷ പഠിക്കാം. അതിനൊപ്പം അവർ കേരളത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ആ സാംസ്കാരിക ഇടപെടലിന് ഉതകുന്ന രീതിയിൽ അവർക്ക് മലയാളം പഠിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാകും. മാതൃഭാഷാ പഠനരീതി ശാസ്ത്രത്തിലൂടെയുമാകാം എന്നുള്ളതാണ്. ഓരോ രീതിയിലെങ്ങനെയാണ് ഭാഷ പഠിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം, പക്ഷെ കുറച്ച് സമയമെടുക്കും എന്നുമാത്രം. പദവും പ്രത്യയവും ഉപയോഗിക്കുന്നത് ടൂൾസായിട്ടാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞു. മാതൃഭാഷയിൽ അതല്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഓരോ ഭാഷയാണെന്ന് ഞാൻ നേരത്തെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ഭാഷ, തൃശ്ശൂർ വേറൊരു ഭാഷ, അതുതന്നെയാണ് മാതൃഭാഷയുടെ പ്രത്യേകത. ആ വൈവിദ്ധ്യത്തിന്റെ വലിയൊരു സങ്കല്പത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ മാതൃഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അത് തീർച്ചയായും അവർക്ക് പഠിക്കാൻ പറ്റും. നേരത്തെ അങ്ങ് പറഞ്ഞതുപോലെ, ടെക്നിക്കലായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് സുസ്ഥിരമായ ഒരു ബില്ലായി ഇത് മാറ്റിയെടുക്കുക തന്നെയാണ് വേണ്ടത്. മറ്റെല്ലാ രീതിശാസ്ത്രവും കൃത്യമായി അറിയാവുന്നതാണ്. അതുതന്നെ പ്രയോഗിക്കും. അതിന് യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട.

ശ്രീ. കെ. വി. അബ്ദുൾ ഖാദർ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട കെ.സി. ജോസഫ് നേരത്തെ പറഞ്ഞ കാര്യത്തോട് യോജിച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയാണ്, കേരളത്തിനു പുറത്ത് ജീവിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെ മറ്റിടങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മലയാളി കുടുംബങ്ങൾ, ഉദാഹരണത്തിന്, ബോംബെയിൽ ഏകദേശം ഇരുപത്തിനാല് ലക്ഷത്തോളം മലയാളികളുണ്ട്. അവിടെ മലയാളികളുടെ വ്യത്യസ്തമായ സംഘടനകൾ സാക്ഷരതാ മിഷൻ നൽകുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കുട്ടികളെ മാതൃഭാഷ പഠിപ്പിക്കുന്നതിന് സമഗ്രമായ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സംവിധാനത്തിന് സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് കാര്യമായിട്ടൊരു സഹായവും നൽകുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെന്റ് എടുക്കുന്ന നിലപാടിനനുസൃതമായി അത്തരം പാഠ്യപദ്ധതികൾക്ക് സഹായം നൽകണമെന്ന അഭിപ്രായത്തോട് അങ്ങ് യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, അങ്ങ് പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. പക്ഷെ, നമുക്ക് ആ സൗകര്യങ്ങളില്ല. ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിൽ മന്ത്രി ശ്രീ. എ. കെ. ബാലന്റെ കീഴിലുള്ള മലയാളം മിഷനുവേണ്ടി അവിടത്തെ മലയാളി സംഘടനകൾ അത് നടത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മൾ സിലബസ് മാത്രമേ കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ, ഒരു പൈസ പോലും കൊടുക്കുന്നില്ല. മലയാളം മിഷന്റെ ക്ലാസ്സ് എല്ലായിടത്തുമില്ല. ഗൾഫിലെ

മലയാളികൾ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിച്ചാലും മലയാളം മിഷന്റെ ക്ലാസിൽ പഠിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ച്, ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണങ്ങൾ കൂടുന്നതിന്റെ ഫലമായി പലരും മടങ്ങിവരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ, മടങ്ങിവരുന്ന ഒരു കുട്ടിക്ക് ഇവിടെ പഠിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ പ്രയാസമുണ്ടാകും. ഈ ബില്ല് അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇക്കാര്യം നമ്മൾ പറഞ്ഞതാണ്. അന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞത് എല്ലാ സർക്കാർ എയ്ഡഡ്-അൺഎയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളിലും ഈ വ്യവസ്ഥ ചേർത്തിരുന്നുവെന്നാണ്. പക്ഷെ, സഭയിൽ ചർച്ച വന്നപ്പോൾ പ്രതിപക്ഷമടക്കം അത് മാറ്റണമെന്ന് പറഞ്ഞു. കാരണം പ്രവാസി മലയാളികൾ ആകപ്പാടെ ഭയാശങ്കയിലാണ്. അവരുടെ പത്താം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ കുട്ടികൾക്കുപോലും മലയാളം അറിയില്ല. വീട്ടിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സംസാരഭാഷ അറിയാമായിരിക്കും. അവർ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അവർക്ക് ഇവിടെ അഡ്മിഷൻ കിട്ടാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് മന്ത്രി പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ദയവായി അവരുടെ വികാരം കണക്കിലെടുക്കണം. അവരുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാവിക്ക് തടസ്സമുണ്ടാകാൻ പാടില്ല.

<u>ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്ന്:</u> ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി പറഞ്ഞത് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി. കേരളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾ മലയാളം

പഠിക്കാൻ താൽപ്പര്യം കാണിക്കണം. പക്ഷേ കാസർഗോഡ് അതല്ല സ്ഥിതി. അവിടെയുള്ള കന്നഡ ഭാഷാന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ മലയാളം പഠിക്കാൻ താൽപ്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല.

മി. ചെയർമാൻ: ഈ അഭിപ്രായം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ നേരത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചതാണ്. അത് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ശ്രീ. റ്റി. വി. രാജേഷ്: സർ, ബില്ലിന്റെ ഭരണഘടനാപരമായ, നിയമപരമായ സാധുതയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില സംശയങ്ങൾ ഇവിടെ ഉയർന്നുവന്നു. 2006-ൽ തമിഴ്നാട് ഗവൺമെന്റ് അവിടെയുള്ള എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും തമിഴ് ഭാഷ നിർബന്ധമാക്കി നിയമം കൊണ്ടുവന്നു. അവിടത്തെ ചില സംഘടനകൾ അതിനെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. സുപ്രീം കോടതി ആർട്ടിക്കിൾ 29(1), 30(1) തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള മൈനോറിറ്റിയുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമല്ല ഈ നിയമമെന്ന് പറഞ്ഞ് ആ പെറ്റീഷൻ തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്: സർ, ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്ന് പറഞ്ഞ കാര്യം പ്രസക്തമാണ്. ഭാഷാ മതന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് 2015-ലെ ബില്ലിൽ

വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. " .....എന്നാൽ ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളിലെ സർക്കാർ ഓഫീസുകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും മലയാളഭാഷയോടൊപ്പം അതാതിടത്തെ ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷയും ഔദ്യോഗികഭാഷകളിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്." ആ വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിലില്ല. അത് അങ്ങ് കൊണ്ടുവന്നതാണ്. ഇടുക്കി, കാസർഗോഡ്, പാലക്കാട് തുടങ്ങിയ ജില്ലകളിലെ ജനങ്ങളുടെ സെന്റിമെന്റ് കാണാതെ പോകരുത്. പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ മലയാളം, കന്നഡ, തമിഴ് ഭാഷകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന മേഖലകളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ വലിയ വികാരമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ദയവായി ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് പോകുമ്പോഴെങ്കിലും ആവശ്യമായ മാറ്റം വരുത്തണം. ഇവിടെ ഉന്നയിച്ച പ്രയാസങ്ങളും ആശങ്കകളും ദൂരീകരിച്ച് കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ ബില്ലിന്റെ അവസ്ഥയും..... എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

ഡോ. എം. കെ. മുനീറിനുവേണ്ടി ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി: സർ, ഞാൻ ഭേദഗതിയെ പിന്താങ്ങുന്നു. ഈ ചരിത്രമുഹൂർത്തത്തിൽ ചരിത്രമുറങ്ങുന്ന ഹാളിനകത്ത് നിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. അവസാനം സംസാരിച്ച ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ് പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മത എല്ലാതലത്തിലും പാലിക്കാൻ വിഷയനിർണ്ണയ സമിതിയിലേക്ക്

പോകുന്നതിനുമുൻപും ശേഷവും ഒരു ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിൽ, നേരത്തെയുള്ള ഒന്നാം ഭാഷാ ഉത്തരവുപോലെ ഇത് വെറുതെയാകും. നിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിപാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ആ നടപടിക്രമങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കണമെന്ന് ആദ്യം തന്നെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയാണ്. ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. സ്കൂളുകളിൽ വാർഷിക കലണ്ടർ തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ മലയാളം എത്ര മണിക്കൂർ പഠിപ്പിക്കുമെന്നോ എത്ര മണിക്കൂർ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നോ പരാമർശിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ചട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. സി.ബി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളിൽ ഇപ്പോൾ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ മികച്ച ഭാഷാ ബുക്കുകൾ സി.ബി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളിൽ ഇല്ല എന്ന പ്രശ്നമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഓരോ സമയത്തും ഡി.സി. ബുക്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പബ്ലിഷേഴ്സ് പുറത്തിറക്കുന്ന ബുക്കുകളാണ് അവർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അതേസമയം കേരളത്തിലെ മറ്റ് മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ ഉള്ളതുപോലെ 'കേരള പാഠാവലി' പോലെയുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഏകദേശം ഒന്നുമുതൽ പന്ത്രണ്ടുവരെ ഒരു ഏകീകൃത സിലബസിന് സമാനമായ വിധത്തിൽ സി.ബി.എസ്.ഇ. സ്കൂളുകളിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റൊന്ന്, ലോകത്ത് എവിടെയും ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങളിലും മാതൃഭാഷയാണ് ഒന്നാംഭാഷ.

മലയാളത്തിൽ മാത്രമാണ് മാതൃഭാഷ ഒന്നാം ഭാഷ അല്ലാതെയായിട്ടുള്ളത്. 2011-ലെ ഭാഷാ ഉത്തരവ് ഇപ്പോഴും ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാ ഉത്തരവ് നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. ശ്രേഷ്ഠഭാഷാ പദവി ലഭിച്ചുവെന്ന് ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. വളരെ സന്തോഷമുള്ള കാര്യമാണ്. വേറൊരു വലിയ കാര്യം കൂടിയുണ്ട്. യു.എ.ഇ.-യിലെ നാല് ഔദ്യോഗിക ഭാഷകളിൽ ഒന്ന് നമ്മുടെ മലയാളം ഭാഷയാണ്. ഒരു പക്ഷേ മറ്റ് ഭാഷകൾക്ക് ലഭിക്കാത്ത വലിയ ഒരു ആദരവാണ് നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതൊക്കെയാണ് നാം പ്രൗഢിയിൽ പറയുന്നതെങ്കിലും പലരും പറഞ്ഞതുപോലെ, മലയാള ഭാഷയിൽ ഭാഷാപരമായിട്ടുള്ള അപ്ഡേഷൻ നടത്തുന്നതിന് വേണ്ടത്ര രീതിയിലുള്ള റിസർച്ച് നടക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളത് വലിയ സത്യമാണ്. നേരത്തേ പ്രതിപക്ഷ നേതാവും ഇക്കാര്യം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ വലിയ കടന്നുകയറ്റമാണ് നടക്കുന്നത്. വീട്ടിൽ നിന്ന് മക്കളെ സ്കൂളിൽ അയച്ച്, സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്ത്, ബസിൽ കയറി, കണ്ടക്ടറുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ടിക്കറ്റ് വാങ്ങി, ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ കയറി, ഓഫീസിൽ പോയി ഫയൽ നോക്കി വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യുന്നതുവരെ നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷകളിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷവും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയാണ്. ഇതിനാണ് മാറ്റം വരുത്തേണ്ടത്.

സി.എച്ച്. മുഹമ്മദ് സാഹിബിന്റെ കാലത്താണ് എൻ.വി. കൃഷ്ണവാര്യരെ ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ തലപ്പത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നത്. എൻസൈക്ലോപീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്കയ്ക്ക് സമാനമായ സർവ്വവിജ്ഞാനകോശം മലയാളത്തിൽ വന്നത് ആ കാലയളവിലാണ്. വലിയ മാറ്റങ്ങൾ അതിനകത്തുണ്ടായി. പക്ഷേ കാര്യമായ തുടർച്ച അതിനുണ്ടായില്ല. തമിഴിൽ ഒരുപാട് റിസർച്ച് നടക്കുന്നുണ്ട്. തമിഴിൽ മിന്നഞ്ചൽ എന്ന് ഇ-മെയിലിന് പറയുന്നതുപോലെ തമിഴിൽ ഭാഷാപരമായി ഒരുപാട് റിസർച്ച് നടക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മൾ ഒരാളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരുപാട് സ്നേഹമുള്ള ഭാര്യ സംസാരിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് പറയാവുന്ന ഒരു തമിഴ് വാചകം 'അൻപ് തൊല്ലൈ' എന്നാണ്. അൻപ് എന്നാൽ സ്നേഹമെന്നാണർത്ഥം. തൊല്ലൈ എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഭയങ്കരശല്യക്കാരിയെന്നാണ്. ഒറ്റവാക്കിലാണ് തമിഴിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്.

ശ്രീ. ടി. വി. ഇബ്രാഹിം: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അടക്കം എല്ലാവരും മലയാള ഭാഷ ബില്ലിനെ എങ്ങനെ സമഗ്രമായ ബിൽ ആക്കി മാറ്റണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ എത്ര സമയം മലയാളം പഠിപ്പിക്കണം, പീരീഡ് എങ്ങനെ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യണമെന്നുള്ള രീതിയിലാണ്

ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി സംസാരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ യു.ഡി.എഫ്. മെമ്പർമാർ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നുവെന്നുള്ള രീതിയിലാണ് ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ് ഇവിടെ സംസാരിച്ചത്. ഞങ്ങൾ നല്ലതിനെ എതിർക്കുന്നുവെന്നുള്ള രീതിയിലാണ് പറഞ്ഞത്. ഈ ബിൽ നിയമപരമായി സമഗ്രമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കോടതിയുടെ പടി കയറിയാൽ, കോടതി വരാന്തയിൽ നിന്നുതന്നെ പൊട്ടിപ്പോരുന്ന ഒരവസ്ഥയുണ്ടാകരുത് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട യു.ഡി.എഫ്. മെമ്പർമാർ മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുന്നത്. അതിനെ ഞങ്ങൾ എതിർക്കുന്നുവെന്നുള്ള രീതിയിൽ പറയുന്നത് ഒരിക്കലും ശരിയല്ല എന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. മറ്റൊരു കാര്യം, ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ് പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞതാണ്. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി ഉൾപ്പെടെ കൊണ്ടുവന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളെ നിങ്ങൾ അക്കാലത്ത് എതിർത്തുവെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. മുണ്ടശ്ശേരി കൊണ്ടുവന്ന നല്ല നിയമങ്ങളെയും നിർദ്ദേശങ്ങളെയും എതിർത്തിട്ടില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ആദ്യമായി കുസാറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ വി.സി.-യായി മുണ്ടശ്ശേരി മാഷിനെ കൊണ്ടുവന്നത് സി.എച്ച്. മുഹമ്മദ് കോയ സാഹിബാണ് എന്നുപോലും അറിയാതെയാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്നത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

<u>ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി</u>: സർ, ഞാൻ രാഷ്ട്രീയം ഒഴിവാക്കുകയാണ്. ശ്രീ. കെ.സി. ജോസഫ് മനോഹരമായി അക്കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞതാണ്. നേരത്തേ ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ് അമിതമായ രാഷ്ട്രീയം ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ പറഞ്ഞുവെന്ന് എനിക്കും തോന്നി. ഞാനത് പിന്നീട് പറയാമെന്ന് വിചാരിച്ചതാണ്. പക്ഷേ ശ്രീ. കെ.സി. ജോസഫ് കൃത്യമായി അത് പറഞ്ഞു. ബില്ലിനോട് യോജിപ്പുള്ളതുകൊണ്ടാണ് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നത്. ആ യോജിപ്പുകളാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

<u>ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാർ</u>: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ടി. വി. ഇബ്രാഹിം ഇടപെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇടപെട്ടത്. യു.ഡി.എഫ്.-ന്റെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇത്തരം ചില കാര്യങ്ങളിൽ വിമർശിക്കപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ സൂചിപ്പിച്ചത്. അതിനെ നമുക്ക് സഹിഷ്ണുതയോടെ കേൾക്കാം. ഉദാഹരണത്തിന്, 2013-ലെ ശ്രേഷ്ഠഭാഷാ ദിനത്തിൽ ഒരു മലയാളം മീഡിയം സ്കൂൾ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ടത് അന്നത്തെ ഗവൺമെന്റാണ്. അന്ന് അടച്ചുപൂട്ടിയ മലാപ്പറമ്പ് സ്കൂളിനെ ഈ ഗവൺമെന്റാണ് ഏറ്റെടുത്തത്.

<u>ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ്</u>: സർ, മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സ്കൂൾ

അടച്ചുപൂട്ടാൻ കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിട്ടിട്ടില്ല.

ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാർ: സർ, മലാപ്പറമ്പ് സ്കൂൾ മലയാളം മീഡിയം സ്കൂളാണ്. അത് അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ടത് അങ്ങ് വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോഴാണ്. യു.ഡി.എഫ്. സർക്കാരാണ് അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഉത്തരവിട്ടത്. അത് ശ്രേഷ്ഠഭാഷാ ദിനത്തിലാണ് ചെയ്തത്. അതിനെതിരെ അന്ന് സമരം നടത്തി. അവസാനം നിങ്ങൾ കോടതിയിൽ കേസ് തോറ്റുകൊടുത്തു. ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നതിനുശേഷമാണ് ആ സ്കൂൾ ഏറ്റെടുത്തത്. കാലം കുറെയായല്ലോ ഇത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലോകം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം, ഭാഷ നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം നിങ്ങളെ വേട്ടയാടുന്നൊരു സംഭവമാണത്.

ശ്രീ. പി. കെ. അബ്ദു റബ്ബ്: സർ, സ്കൂൾ പൂട്ടാനുള്ള ഉത്തരവിട്ടത് കോടതിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചായിരുന്നു. ശ്രീ. എ. പ്രദീപ് കുമാറിന്റെ മണ്ഡലത്തിലാണല്ലോ ആ സ്കൂൾ. അതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ ഒരുപാട് സംസാരിച്ചതാണ്. അതുകഴിഞ്ഞ് നിങ്ങൾ അധികാരത്തിൽ വന്നശേഷമാണ് സ്കൂൾ ഏറ്റെടുത്തത്. അവരുടെ കാശ് ഇതുവരെയും കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതുപോലെ ഈ ഗവൺമെന്റ് വന്നയുടൻ നാല് സ്കൂളുകൾ ഏറ്റെടുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞു. ആ നാല് സ്കൂളുകൾക്കും ഇതുവരെ പണം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ നാല് സ്കൂളുകളും ഇപ്പോൾ ത്രിശങ്കുവിലാണ്. അത് ശ്രീ. എ.

പ്രദീപ് കുമാറിന് അറിയാമോ?

മി. ചെയർമാൻ: ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ, വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ബില്ലാണ് ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ വിവാദങ്ങളിലേക്ക് പോകാതെ വിഷയത്തിൽ ഒതുങ്ങി സംസാരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി: സർ, ഞാൻ പറയുന്നത് അക്കാര്യമാണ്. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അനാവശ്യമായ രാഷ്ട്രീയ വിവാദങ്ങളിലേക്ക്, സമ്മോഹനമായി നടക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ അതിലേറെ മനോഹരമായ ഈ ബില്ലിനെ കൊണ്ടുപോകാൻ എനിക്ക് താൽപ്പര്യമില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന് കൃത്യമായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മുൻ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി മറുപടി പറഞ്ഞു.

മി. ചെയർമാൻ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ, ഇനിയൊരു വിവാദത്തിലേക്ക് പോകേണ്ട. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ബില്ലാണ് ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് (ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല): സർ, വിവാദമില്ലാത്ത ഒരു ചോദ്യം ഞാൻ ചോദിക്കാം. ഏറ്റവും നല്ല മലയാളം സംസാരിക്കുന്നത് ഞങ്ങൾ മാവേലിക്കരക്കാരാണ്, ഓണാട്ടുകരക്കാരാണ്. ശ്രീ. ആർ. രാജേഷിനും അത് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയും. കാരണം അച്ചടിഭാഷയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവർ നീട്ടിയും കുറുക്കിയുമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അച്ചടിഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത്

ഞങ്ങൾ മാവേലിക്കരക്കാരാണ്, ഓണാട്ടുകരക്കാരാണ് എന്നുള്ളത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

<u>ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി</u>: സർ, ഞാനൊരിക്കലും അതംഗീകരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ നേതാവാണ്. വയനാട്ടുകാരാണ് ഏറ്റവും നല്ല മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവർ എന്ന അഭിപ്രായക്കാരാണ് ഞങ്ങൾ. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത്. ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനകത്ത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു. Big lexicon എന്ന ഒരു മഹാ നിഘണ്ടുവിനെക്കുറിച്ച് പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ട്, സർവ്വവിജ്ഞാന കോശത്തിനുശേഷം ആ നിഘണ്ടുവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഒരുപാട് കാലമായി.

<u>ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ്</u>: സർ, ഈ സഭയിൽ സംസാരിക്കാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് ശിപാർശ ചെയ്തതിൽ സന്തോഷം. മാവേലിക്കരക്കാർ നല്ല ഭാഷയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അത് ഓണാട്ടുകരയുടെ പ്രത്യേകതയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നത് അതല്ല. പ്രതിപക്ഷം സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്, തമിഴ്നാട്ടിൽ ആംഗലേയ ഭാഷയുടെ പരിഭാഷയ്ക്ക് ഗവേഷണം നടക്കാറുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ പ്രശ്നം, അത്തരം ഭാഷകൾ

സാർവ്വത്രികമായി ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കാരണം, നമുക്കൊരു ഗവേഷണ സമ്പ്രദായമില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഗവേഷണം നടത്തി അതിന് പകരമായി ഒരു മലയാളപദം കണ്ടെത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല. അത്തരം ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കണം എന്നതാണ് എന്റെ ഒരഭിപ്രായം. ഞാൻ പറയുമ്പോൾ സങ്കുചിതമാകും, പ്രാദേശികവാദമാകും. മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് വ്യാകരണം ചമച്ച മഹാനായ എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മയുടെ നാടാണ് ഞങ്ങളുടേത്. മലയാള സർവ്വകലാശാല ആരംഭിക്കണമെന്ന ഒരാഗ്രഹം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. നടപ്പിലായില്ല. ഭാഷാ ഗവേഷണ കേന്ദ്രം തിരൂരിലാണ് അനുവദിച്ചത്. ഞങ്ങൾ വിശാലമനസ്കരാണ്. അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷേ എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മ സ്മാരകം ഒരു ഭാഷാ ഗവേഷണ കേന്ദ്രമാക്കി മാറ്റണമെന്ന ആഗ്രഹമാണ് മാവേലിക്കരക്കാർക്കുള്ളത്. പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ ഏറ്റവും നല്ല മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്നത് ഓണാട്ടുകരക്കാരാണ്. അത്തരം ഭാഷാ ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളത്തിലാകെ ആരംഭിക്കാനും ഈ ഗവൺമെന്റ് മലയാള ഭാഷ നിർബന്ധിതമാക്കി മാറ്റുമ്പോൾ അത്തരം ഭാഷാ ഗവേഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾക്കുകൂടി പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കാനാവശ്യമായ നടപടികൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്നത് അങ്ങയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?

<u>ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി:</u> ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് പറഞ്ഞതിനോട് കൃത്യമായി ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്ന വിഷയമാണ് ശ്രീ. ആർ. രാജേഷ് പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ വേണ്ടത്ര റിസർച്ചുകൾ നടക്കുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലുള്ളവർക്ക് അവരുടെ ഭാഷയോട് ബഹുമാനമുണ്ട്. ഭാഷ അവർക്ക് അഭിമാനമാണ്. നമ്മുടെ ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസേഴ്സിനോട് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തമിഴ്നാട്ടുകാരനാണെങ്കിൽ അവരുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അമ്മയോ പെങ്ങളോ ഭാര്യയോ വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ തമിഴിൽ മനോഹരമായി സംസാരിക്കും. അതേസമയം മലയാളിയായ ഐ.എ.എസ്. ഓഫീസറാണെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ സംശയം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഭാര്യ വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ മുന്നിൽവച്ച് ഇംഗ്ലീഷിലാണ് സംസാരിക്കുക. ഞാൻ പറയുന്നത് ഒരു ഭാഷയുടെ മൗലികവാദമല്ല. ഇവിടെ പലരും മൗലികവാദത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. എനിക്ക് ഭാഷാ മൗലികവാദമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ ഭാഷാഭിമാനമുണ്ടാകണം. ഭാഷയോട് നമുക്ക് ആദരവുണ്ടാകണം. നമ്മുടെ അഭിമാനമായി ഭാഷയെ കരുതാൻ കഴിയണം. അങ്ങനെ കരുതുമ്പോഴാണ് അതിനകത്ത് ഗുണപരമായ റിസർച്ചുകൾ നടക്കുക എന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. മൗലികവാദം അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷാ തീവ്രവാദമെന്നു പറയുന്നത് വലിയ പ്രശ്നമാണ്. നമ്മുടെ പഠനരീതിയിൽ വേണ്ടത്ര

ജാഗ്രത പുലർത്തണമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയോട് പറയുകയാണ്. ഭാഷ എന്ന വാക്ക് ഭാഷണത്തിൽ നിന്നാണ് വന്നത്. ഭാഷണമെന്നാൽ വിനിമയമെന്നാണ് അർത്ഥം. അതിന് കഴിയണം. അല്ലാതെ തലച്ചോറിൽ നിറയെ ഭാഷയുണ്ടായിട്ട് എന്താണ് കാര്യം; നിങ്ങളുടെ ന്യൂറോയിൽ ഭാഷയുണ്ട്, നിങ്ങളുടെ സിരാപടലങ്ങളിൽ ഭാഷ അന്തർലീനമാണെന്നാണ് നോം ചോംസ്കി പറയുന്നത്. സിരാപടലങ്ങളിൽ ഭാഷ അന്തർലീനമാണ്. ഭാഷ എല്ലാവരിലുമുണ്ട്. ഒരു പാമ്പിനെ കാണുമ്പോൾ തലച്ചോറ് പാമ്പെന്ന് പറയും. ഒരു തേളിനെ കാണുമ്പോൾ തേളെന്ന് പറയും. അത് പറയാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്ന അതിന്റെ വാക്യ ഘടനയാണ് പഠനംകൊണ്ടുണ്ടാക്കേണ്ടത്. ലോകത്തിൽ എവിടെ പോയാലും കാര്യങ്ങളെല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. അതിനെ പ്രകടപ്പിക്കാനാകുക എന്നുള്ളിടത്താണ് പഠനം വേണ്ടത്. ഭാഷ നമ്മുടെ തലച്ചോറിലുണ്ട്. അതാണ് നോം ചോംസ്കി പറയുന്ന ഒരു കാര്യം, നിങ്ങളുടെ സിരാപടലങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമായ ഭാഷയെ വാക്യഘടനകളിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നിടത്താണ് പഠനം വേണ്ടതെന്ന്. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കണമെന്ന് പറയുമ്പോൾ, ഭാഷയുടെ അകത്തിരുന്ന് സംസാരിക്കണം. മലയാളത്തെ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് തർജ്ജമചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. അതാണ് ഘടനാപരമായി നമുക്ക് ബുദ്ധിമുട്ട് വരുന്നത്. മലയാളം ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക്

തർജ്ജിമ ചെയ്തുകൊണ്ടായിരിക്കും നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ലോകത്തോളം ഉയരും, ലോകത്തിന്റെ നെറുകയിൽ എത്തിനിൽക്കും പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്ക് ചിന്തിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയിൽ മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് വള്ളത്തോൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ മാക്സിം ഗോർക്കി പറഞ്ഞൊരു കാര്യമുണ്ട്. ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഭാഷയെന്ന് പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് കാണാനും കേൾക്കാനുമേ കഴിയൂ, കമ്മ്യൂണിക്കേറ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതിനെ വിനിമയം നടത്താൻ കഴിയില്ല. വൈകാരിക അനുഭൂതികളെ ചിന്തകളാക്കി മാറ്റാൻ അതിന് കഴിയില്ല. മാതൃഭാഷയെ മനസ്സിൽ നിന്ന് കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്നവർക്കാണ് ആത്മാവ് മരിച്ചുപോകുന്നതെന്നാണ് മാക്സിം ഗോർക്കി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആൾക്കൂട്ടം ചുറ്റുമുണ്ടെന്ന് കരുതി സംസാരിക്കുന്നവർ, ഭാഷാ വിചാര സൂക്ഷ്മതകൾ തലച്ചോറിൽനിന്ന് വരണം. ആ സൂക്ഷ്മതകൾ കൈവിടുന്നവരാണ് വികാരതീവ്രതയുടെ പ്രസ്താവനകൾ പലപ്പോഴും മാതൃഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുപോലും ഇറക്കുന്നത്. മാതൃഭാഷ മനസ്സിനകത്തുണ്ട്. അതിനെ സാംസ്കാരികമായി ഉപയോഗിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങളിലെ സ്നേഹവും നന്മയും നാടിനോടുള്ള ഇഷ്ടവുണ്ടാകുമെന്നാണ് മാക്സിം ഗോർക്കി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

<u>ശ്രീ. പുരുഷൻ കടലുണ്ടി:</u> സർ, ഈ കാര്യം കഴിഞ്ഞ ഗവൺമെന്റിന്റെ

കാലത്തും ഈ ഗവൺമെന്റിന്റെ കാലത്തും ചർച്ച ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ നിയമം വരാൻ പോകുന്നു. എവിടെ നല്ല മലയാളം സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന് നോക്കാനല്ല നിയമം വരുന്നത്. മലയാള ഭാഷയോട് ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുവരെ താൽപര്യമുണ്ടാകാൻ സ്കൂളുകളിൽ പത്താം ക്ലാസ്സുവരെ അത് നിർബന്ധമാക്കണം. മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അത് ഉണ്ടാക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല, അവിടെ ഗവേഷണം നടത്തുന്നുമുണ്ട്. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടെന്ന് പേരിടാൻ പറ്റുമോ; ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ പേര് മാറ്റണം. ഇതിന്റെ വകഭേദങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് ചർച്ച ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ നമുക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത ചർച്ചകൾ നടത്തി വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുപോകുകയാണ്. ഭക്ഷണമാണോ ഭാഷയാണോ പ്രശ്നമെന്ന നിലയിലാണ് ഇപ്പോൾ ആൾക്കാർ ചിന്തിക്കുന്നത്. അതൊന്ന് ഓർക്കണം.

<u>ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ:</u> സർ, മലയാള ഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി വളരെ വീറും വാശിയുമുള്ള ചർച്ച നടക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ഈ ചർച്ച ചില ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷ് വിരുദ്ധമായിപ്പോയോ എന്നൊരു തോന്നൽ എനിക്കുണ്ട്. നമുക്കിപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു ഗ്ലോബൽ ലാംഗ്വേജാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ തലമുറയ്ക്ക് ജോലിയും മറ്റും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അറിയാതെ പോകാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ

പരോക്ക്യലിസം ശരിയാണോ എന്നുള്ള ചർച്ചകൂടി നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. മലയാളം, മാതൃഭാഷയ്ക്ക് പ്രാമുഖ്യം കൊടുക്കണം, പരിഗണന കൊടുക്കണം, കുട്ടികൾ പഠിക്കണം. പക്ഷെ, ചില ഘട്ടങ്ങളിലെങ്കിലും ഈ സഭ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് വിരുദ്ധമായിപ്പോയോയെന്നൊരു സംശയം എനിക്കുണ്ട്.

<u>ശ്രീ. ടി. വി. ഇബ്രാഹിം:</u> സർ, നമ്മൾ മലയാളം നിർബന്ധിത ഭാഷയാക്കാനുള്ള ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് . അതിനകത്ത് ഒരുപാട് ചർച്ചകൾ വന്ന കൂട്ടത്തിൽ, നിയമമാക്കാൻ പോകുന്ന ബിൽ, കേരളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ ഭാഷയെന്ന് പറയുന്നത്, ഗ്രാമറിനപ്പുറത്തേയ്ക്ക് ഒരു ഭാഷ രൂപപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ, 'ഞാൻ ചെയ്യപ്പെടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്, ഞാൻ പറയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്' എന്നൊക്കെ. കർമ്മണി പ്രയോഗത്തിന്റെ അതിപ്രസരംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയക്കാരന്റെ മലയാള ഭാഷയുടെ പ്രയോഗംപോലും സത്യത്തിൽ തിരുത്തേണ്ടതല്ലേ; മറ്റൊരു കാര്യംകൂടി ഞാൻ പറയട്ടെ, ഇതിനകത്ത് ചെറുതായെങ്കിലും പറയണമല്ലോ; ശ്രീ. എ. പ്രദീപ്കുമാർ എന്നെ കൗണ്ടർ ചെയ്ത് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. മലയാളം മീഡിയമുള്ള സ്കൂളുകൾ പൂട്ടിയെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കാര്യം. പൂട്ടിയത് കോടതിയാണ്. 1959-ൽ ഇടതുപക്ഷ സർക്കാർ ഉണ്ടാക്കിയ കെ.ഇ.ആർ. നിയമത്തിന്റെ പിൻബലത്തിലാണ് ആ സ്കൂൾ പൂട്ടിയത്.

നിയമം ഭേദഗതി ചെയ്യണം. അല്ലാതെ സ്കൂൾ പൂട്ടിയെന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല.

മി. ചെയർമാൻ: ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ, ഇതൊരു രാഷ്ട്രീയ ചർച്ചയാക്കാൻ താൽപ്പര്യമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിലേക്ക് പോകേണ്ട കാര്യമില്ല.

ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം എ. എൻ. ഷംസീർ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിലേക്ക് വരാം. അങ്ങനെ ചർച്ച പോകുന്നത് വളരെ ഗുരുതരമായ കാര്യമാണ്. വിജ്ഞാനം സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം ആർജ്ജിക്കണമെങ്കിൽ, റിസർച്ചുകൾ ഹൃദയത്തിന്റേതാകണമെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷകൊണ്ട് മാത്രമേ കഴിയൂവെന്നാണ് സുകുമാർ അഴീക്കോട് പറഞ്ഞത്. അത് നോം ചോംസ്കി പറഞ്ഞതിന് തുല്ല്യമായ ഒരു ഭാഷയാണ്. അത് തലച്ചോറിൽ നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിന് തുല്ല്യമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് നന്നായി പഠിക്കണം. ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീർ പറഞ്ഞ കാര്യമിതാണ്. ദ്വിഭാഷയെന്ന് പറയുന്നത് മലയാളത്തിൽ കൊണ്ടുവരണം. യഥാർത്ഥത്തിൽ മലയാളം മാത്രം പഠിക്കുക, വേറൊരു സാധനം പഠിക്കരുതെന്ന് ആധുനിക ലോകത്ത് പറയുന്നത് പൊട്ടത്തരമാണ്. പക്ഷെ, ഒരു ദ്വിഭാഷ നമുക്ക് വേണം. ലോകത്തോട് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാഷ സത്യത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷാണ്. അങ്ങനെ

കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയണം. ഈസ്റ്റ് ആഫ്രിക്കൻ നാട്ടുകളിൽ ഒരു ലാംഗ്വേജുണ്ട്. അതിനെ സ്വാഹിലിയെന്നാണ് പറയുക. ഇപ്പോൾ ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും കേംബ്രിഡ്ജ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലും സ്വാഹിലി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, അവർക്ക് ലിപിയില്ല. ലിപിയുള്ളത് ഇംഗ്ലീഷിലാണ്. ലോകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകൾ സംസാരിക്കുന്നതിൽപ്പെട്ട സ്വാഹിലിയെന്ന ഭാഷയിൽ ഒരുപാട് മികച്ച സാഹിത്യകൃതികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരുപാട് യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ ആ ഭാഷ പഠിപ്പിക്കാൻ മെനക്കെടുന്നുണ്ട്. ആ അർത്ഥത്തിൽ മലയാളത്തോട് ചേർത്തുവയ്ക്കുന്ന ഒരു ദ്വിഭാഷയായി , വിനിമയം നടത്തിപ്പോകാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അതിന് കഴിയണം. അതിന് ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണ് നമ്മുടെ ഒ. വി. വിജയൻ. ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു നദിപോലെ ഒഴുകുന്ന ഒ. വി. വിജയന്റെ എഴുത്തുകൾ അതേ ഒഴുക്ക് തടസ്സപ്പെടാതെ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് വന്നത് ഈ ബൈലിംഗ്വൽ കൊണ്ടാണ്. വളരെ മനോഹരമായി ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങൾക്ക് മലയാളത്തിൽ ഒരുപാട് വാക്കുകൾ സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമായി എനിക്ക് തോന്നുന്നത്, ഭാഷയുടെ മാനക ഭാഷയെന്നൊരു രീതി മലയാള ഭാഷയ്ക്കുണ്ട്. നേരത്തെ

ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷ നേതാവ് പറഞ്ഞത് അത്തരമൊരു വാദത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ്. മാനകഭാഷയെന്ന നിലയ്ക്ക് മലയാളത്തിൽ എഴുതപ്പെടുന്നത്, മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്നത് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം ഒരു കോട്ടയം ഭാഷയാണ്. അതിന്റെ രീതിയാണ് മലയാളത്തിലെ പത്രങ്ങളുടെയും മലയാളത്തിലെ ആശയവിനിമയങ്ങളുടെയുമൊക്കെ ഭാഷയായി പലപ്പോഴും വരുന്നത്. പക്ഷെ, അത് ശരിയാണ്. മലയാളത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം പലപ്പോഴും വരുന്നത് നാട്ടുഭാഷകളിൽ നിന്നാണ്. നാട്ടുഭാഷകളാണ് മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സൗന്ദര്യമെന്ന് പറയാവുന്നത്. ശ്രീമതി സാറാ ജോസഫിന്റെ നോവലുകളിലും നാട്ടുഭാഷകളുണ്ട്. ഒ. വി. വിജയന്റെ നോവലുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ പാലക്കാടൻ ഭാഷയല്ല വരുന്നത്. പാലക്കാട്ടുള്ള ഒരു പനയുടെ ചുവട്ടിലൂടെ നമ്മൾ നടക്കുന്ന ഒരു ഫീലിംഗാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പാലക്കാട്ടുകാരനോട് ഒരു ഹായ് പറഞ്ഞ് യാത്ര ചെയ്യുന്ന സുഖമാണ് കിട്ടുന്നത്. അതാണ് നാട്ടുഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യം. തലയോലപ്പറമ്പിലാണ് വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ ജനിച്ചതും വളർന്നതും. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ മുഴുവൻ കൃതികളിലും തലയോലപ്പറമ്പിന്റെ ഭാഷാ സൗന്ദര്യം ലോകോത്തരമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാഷയെ ഇതിവൃത്തമാക്കിയാണ് 'ന്റുപ്പാപ്പക്കൊരാനേണ്ടാർന്ന്' എന്ന വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറിന്റെ സാഹിത്യം

പുറത്തുവരുന്നത്. ഭാഷയാണ് ഇതിവൃത്തം. അതിനകത്ത് കഥാനായകന്റെയും കഥാനായികയുടെയും പ്രേമം നടക്കുന്നത് മുഴുവൻ ഒരു കക്കൂസിന്റെ നിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. കക്കൂസിന്റെ നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാകുമ്പോഴാണ് ആ പ്രേമം പുഷ്പിക്കുന്നത്. അതിനകത്ത് നിസാർ അഹമ്മദും സഹോദരിയും നല്ല ഭാഷ പഠിച്ചയാളുകളാണ്. ആയിഷയും നല്ല ഭാഷ പഠിച്ചതാണ്. വെടിപ്പുള്ള ഭാഷ പറയുന്നുവെന്നാണ് ബഷീർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ കുഞ്ഞിപ്പാത്തുവും കുടുംബവും വെടിപ്പില്ലാത്ത ഭാഷ പറയുന്നുവെന്നാണ്. അവിടെ ബഷീർ കക്കൂസ് നിർമ്മിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഭാഷയുംകൂടി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷയിൽ മാതൃഭാഷയുടെ സൗന്ദര്യം അതല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വെടിപ്പ് അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നല്ല ഭാഷ സംസാരിക്കുമ്പോൾ നല്ല വെടിപ്പുണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. പ്രണയത്തിന്റെ കാലയളവിനെ കക്കൂസ് നിർമ്മാണത്തിന്റെ കാലയളവിലേയ്ക്ക് ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബഷീർ അതിന്റെ വൃത്തിയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ കോഴിക്കോടൻ ഭാഷ, നമ്മുടെ എം. കെ. മുനീർ സാഹിബിന്റെയും മറ്റും ഭാഷ ശ്രീ. പി. എ. മുഹമ്മദ് കോയ-യുടെ 'സുൽത്താൻ ഗുരു' വായിച്ചാൽ കോഴിക്കോടങ്ങാടിയിൽ നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാവൂർ റോഡിലോ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റിച്ചിറയിലോ പോയി നിൽക്കുന്ന ഒരു ഫീലിംഗാണ്. നേരത്തെ

കന്നട ഭാഷക്കാർ ഇവിടെ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചു. നമ്മൾ ഉബൈദിന്റെ ഒരു കവിത വായിച്ചാലോ ഉബൈദിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ പോയാലോ ശ്രീ. എൻ. എ. നെല്ലിക്കുന്നിന്റെ കാസർഗോഡ് പോയാലുള്ള ഫീലുണ്ടാവും. ഏറനാടൻ ഭാഷ അതിനേക്കാൾ മനോഹരമായിട്ടുള്ള ഭാഷയാണ്. ശരിക്ുപറഞ്ഞാൽ "ജ്ജ് മനുസനാകാൻ നോക്ക്" എന്നുപറയുന്ന ഇ. കെ. അയമുവിന്റെ ഒരു അവതരണമുണ്ട്, ശരിക്കും അത്രെ മനോഹരമാണ്. അതുപോലെതന്നെ പുലിക്കോടൻ ഹൈദര്, ഇവിടെ വേറൊരു കുഴപ്പംകൂടിയുണ്ട്. ഏറനാടൻ ഭാഷ മലയാള സിനിമയിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിർബന്ധമായും തലയിൽ ഒരു കെട്ടുണ്ടായിരിക്കണം, ഒരു കള്ളി മുണ്ടുടുക്കണം, ഒരു ബെൽറ്റ് കെട്ടണം, തികച്ചും അവനൊരു മാപ്പിളയായിരിക്കണമെന്ന് പറയുന്ന ഒരു രീതിയുണ്ട്. മന്ത്രിയോട് ഞാൻ പറയാം, അത് സത്യത്തിൽ മലപ്പുറത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്. അവിടത്തെ എല്ലാ ആളുകളും സംസാരിക്കുന്നത് ഒരേ ഭാഷയിലും ഒരേ രീതിയിലുമാണ്. ഏറനാടൻ ഭാഷ അവിടത്തെ ഏറനാടിന്റെ ഭാഷയാണ്, ഒരു ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും ഭാഷയല്ല. അവിടെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരിക്കാം. അവിടെ ഇ. കെ. അയമു "ജ്ജ് മനുസനാകാൻ നോക്ക്" എന്നുപറയുന്നത് അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അത് എല്ലാവരുടെയും ഭാഷയാണ്.

അതുപോലെ ശ്രീ. എം. മുകുന്ദൻ - ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മലയാളികളിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരാൾ മുകുന്ദേട്ടനാണ്. മുകുന്ദേട്ടന്റെ നോവലുകളിൽ, നമ്മുടെ ശ്രീ. എ. എൻ. ഷംസീറിന്റെ നാട്ടിൻപരിസരത്തുള്ള ഈഴവ കുടുംബങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യത്തിലുണ്ട്. ഡൽഹിയിലാണ് ജീവിതം മുഴുവനും. പക്ഷേ നിങ്ങൾ ശ്രീ. എം. മുകുന്ദനോട് അഞ്ച് മിനിട്ട് സംസാരിച്ചാൽ മാഹി പാലത്തിലിരുന്ന് ഒരു തനി നാട്ടുകാരനോട് സംസാരിക്കുന്ന രീതിയായിരിക്കും അനുഭവപ്പെടുക. മുകുന്ദേട്ടന് അങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കാനേ അറിയൂ. മാതൃഭാഷയെന്നത് വൈകാരികമായി, അവന്റെ ധാരണയായി കൊണ്ടുവരണം. ഇത് എങ്ങനെ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. അത് പറയുവാൻ മാത്രമുള്ള ജ്ഞാനമൊന്നും എനിക്കില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രിയോട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നാട്ടുഭാഷകളെ കൊണ്ടുവന്ന് അതിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന തരത്തിലുള്ള ഇടപെടലുകൾ, നോംചോംസ്കി പറഞ്ഞതുപോലെ നമ്മുടെ അന്തരാളങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ഇടപെടലുകളുണ്ടാകാൻ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് ഈ ബില്ലിനോടൊപ്പം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്.

<u>ശ്രീ. എം. ഉമ്മർ</u> : സർ, മലപ്പുറത്തെ ഭാഷയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ

"ശ്രീരാമനാമം പാടിവന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ ശ്രീരാമചരിതം ചൊല്ലിട്ട നീ മടിയാതെ"യെന്ന് ഭാഷാപിതാവ് തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജനെഴുത്തച്ഛൻ എഴുതിയത് മലപ്പുറത്തിരുന്നാണ്. മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ ജന്മദേശവും മലപ്പുറമാണ്. നന്ദനാറിന്റെയും പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരുടേയുമെല്ലാം ഭാഷ മലപ്പുറത്തുനിന്നും കേട്ട് വളർന്ന ഭാഷയാണ്. പക്ഷേ പിന്നീടത് ബഹുരാഷ്ട്ര കുത്തകകൾ കൊത്തിക്കൊണ്ട് പല ഭാഗത്തേയ്ക്കും പോയപ്പോൾ ഭാഷയ്ക്ക് മാറ്റമുണ്ടായതാണ്. യഥാർത്ഥ ശുദ്ധമായ മലയാളഭാഷ ഭാഷാ പിതാവിൽനിന്ന് കേട്ടുപഠിച്ച മലപ്പുറത്തുകാരുടേതാണ് എന്നുള്ളതുകൂടി ഓർക്കണം.

<u>ശ്രീ. കെ. എം. ഷാജി</u> : സർ, പ്രതിപക്ഷനേതാവ് നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രാദേശിക ഭാഷകളുടെ വിയോജിപ്പുകളോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. പ്രാദേശിക ഭാഷകൾ മുഴുവൻ നിലനിൽക്കണമെന്നുള്ളതല്ല, അതിന്റെ സൗന്ദര്യം വേണമെന്ന് പറയുന്നിടത്താണ് ഞാനുള്ളത്. കുട്ടികളെല്ലാം പഠിക്കുന്ന ചെമ്മനം ചാക്കോയുടെ അതിമനോഹരമായ ഒരു കൃതിയുണ്ട്. മരിക്കാൻ കിടക്കുന്ന വല്ല്യമ്മേന്റടുത്ത് വിദേശത്തുനിന്നും വരുന്ന മക്കൾ 'ഗ്രാന്മാ' എന്ന് വിളിച്ചിട്ട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്നുണ്ട്, 'വാട്ട് യു വാണ്ട്' എന്ന്. ഇങ്ങനെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ചോദിക്കുമ്പോൾ ആ അമ്മ പറയുന്നു എന്നെയൊന്ന് അമ്മയെന്ന് വിളിക്കൂ, വെള്ളം കൊടുക്കുമ്പോൾ തട്ടിമാറ്റിയിട്ട്

പറയുന്നതാണ് എന്നെയൊന്ന് അമ്മയെന്ന് വിളിക്കൂ എന്ന്. പേരക്കുട്ടികളും മക്കളും അമ്മേയെന്ന് വിളിക്കുമ്പോൾ, നിർവൃതിയോടുകൂടി ആ അമ്മയുടെ കണ്ണടഞ്ഞ് പോകുന്നുണ്ട്. മാതൃഭാഷയുടെ ജീവൻ എന്നുപറയുന്നത് അവിടെയാണ്. പ്രാദേശിക ഭാഷകളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. പക്ഷേ പ്രാദേശിക ഭാഷ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയോട് പറയുകയാണ്, ഇത് ഇടതുപക്ഷം കൊണ്ടുവന്ന ബില്ലൊക്കെയാണെങ്കിലും ഇത് നിങ്ങളുടേതാണെന്ന് കരുതി കൊഞ്ഞാണൻ, നികൃഷ്ട ജീവി, ശുംഭൻ, മറ്റേപ്പണി, പരമനാറി, കോന്തൻ തുടങ്ങി അങ്ങനത്തെ ഭാഷകളൊന്നും ദയവായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്. എല്ലാ ഭാഷയിലും തെറിയുണ്ട്. ലോകത്തിലെ സകല ഭാഷയിലും തെറിയുണ്ട്. പ്രാദേശിക തെറികളുണ്ട്, ലോക്കൽ ഭാഷാ തെറികളുണ്ട്, അതല്ല നമുക്ക് വേണ്ടത്, ശുദ്ധഭാഷയുള്ള നല്ല മലയാളവും പ്രാദേശിക ഭാഷയുമാണ് വേണ്ടത്.

പ്രൊഫസർ കെ. യു. അരുണനുവേണ്ടി ശ്രീ. എസ്. ശർമ്മ : സർ, ഞാൻ അധികം സമയമെടുത്ത് സംസാരിക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചതനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതിയെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ ചർച്ചയിൽ ചില നിയമപ്രശ്നങ്ങളും ഉത്ക്കണ്ഠകളും വ്യത്യസ്തതലങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ബില്ലിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏകകണ്ഠമായി ഒരു തീരുമാനത്തിലേയ്ക്ക് എത്തുവാൻ

തീർച്ചയായും ഈ സഭയ്ക്ക് കഴിയുമെന്നാണ് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നത്. വളരെ വിലപ്പെട്ട അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. കേരളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭൂമിയാണ്. മലയാളം മലയാളികളുടെ മാതൃഭാഷയുമാണ്. ഈ സംസ്കൃതിയാണ് ലോകഭൂപടത്തിൽ കേരളത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. ശ്രേഷ്ഠഭാഷയായി മലയാളം അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അത് ഈ ഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം മുതൽ ഇദപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രത്തിൽ ലഭ്യമായ മഹത്വവും അംഗീകാരവും തന്നെയാണ്. എന്നാൽപ്പോലും പുതിയ തലമുറയിൽപ്പെട്ടവർ ഈ മലയാളഭാഷയോട്,... ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിലേയ്ക്ക് കഴിവ് പ്രകടമാക്കണമെങ്കിൽ, മികവുറ്റതാക്കിത്തീർക്കണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ മാത്രമാണ് പ്രധാന ആയുധം എന്ന് കണക്കാക്കി ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത ശക്തിപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഇത് നമ്മുടെ ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു മാതൃസ്ഥാനീയമായ മഹത്വമാണ് മാതൃഭാഷയ്ക്കുള്ളത്. അതിൽ അകലം സംഭവിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചോർച്ചയായി മാത്രമേ കണക്കാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. പുതിയ തലമുറ മലയാളം പഠിക്കുന്നതിന് വിമുഖത കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈയൊരു ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും നിർബന്ധമാക്കുന്നതും.

നിയമപരമായി നോക്കുമ്പോൾ, കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണലായി നോക്കിയാൽ ഭാഷ സ്റ്റേറ്റ് സബ്ജക്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് നിയമം പാസ്സാക്കുന്നതിന് തടസ്സമുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ മറ്റൊന്ന് ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ് ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ച കാര്യമാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് പാസ്സാക്കിയ മറ്റൊരു നിയമം രാഷ്ട്രപതിയുടെ അസന്റ് കിട്ടാതെപോയ സാഹചര്യം എന്തെന്നുകൂടി സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി ഇത് സ്ക്രൂട്ടിണി ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം ഭരണഘടനാ വിദഗ്ദ്ധരും നിയമവ കുപ്പുമായെല്ലാം ചർച്ച നടത്തിക്കൊണ്ട് ഒരഭിപ്രായ രൂപീകരണത്തിന് മുതിർന്ന്, മുമ്പുണ്ടായ അനുഭവം ഉണ്ടാകരുതെന്നാണ് ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ് പറഞ്ഞതിൽനിന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും ഈ ബിൽ നന്നായി കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പോസിറ്റീവ് ചിന്താഗതിയായിട്ടാണ് ഞാൻ അതിനെ കണക്കാക്കുന്നത്.

കൂണുപോലെ മുളച്ചുപൊന്തുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകൾ ഒരുപാടുണ്ട്. അതിൽ സി.ബി.എസ്.ഇ., ഐ. സി. എസ്. ഇ. സിലബസ്സുകൾ ചെയ്യുന്ന അതിന്റെ കർമ്മമണ്ഡലം നോക്കിയാൽ ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ ബാലമനസ്സിൽനിന്നും മലയാള ഭാഷ ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഇതാണ് ഫലത്തിൽ സംഭവിക്കുക. പക്ഷേ ഇപ്പോഴത്തെ നിയമംകൊണ്ട് അതിൽ മാറ്റം വരികയാണ്.

ബാലമനസ്സിലേയ്ക്ക് മാതൃസ്ഥാനീയ മഹത്വം വഹിക്കുന്ന ഭാഷയെ സന്നിവേശിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ ബില്ലിന്റെ മഹത്തായ ഒരു ദൗത്യവും കടമയും ആ ദിശയിലേയ്ക്ക് പങ്ക് വയ്ക്കുകയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയോടുള്ള ആധിക്യം അതിരുകവിഞ്ഞതാണ്. എല്ലാ ഭാഷയോടും സ്നേഹമുണ്ടാകണം. അവനവന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും സാമൂഹ്യ പുരോഗതിക്കും അടിസ്ഥാനമായ ഭാഷയെ സ്വീകരിക്കാം. പക്ഷേ മാതൃഭാഷയെ മഹത്തരമായി കണക്കാക്കി അത് അറിഞ്ഞിരിക്കുക. ആ ദൗത്യം പരിപൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിക്കുക എന്ന നിലയിലേയ്ക്കാണ് സർക്കാർ പോകുന്നത്. ഇപ്പോൾ ചില എയ്ഡഡ്, സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഡിവിഷനുകൾ കുറഞ്ഞുവരുന്ന സ്ഥിതിയുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് ഏറെ തിരിഞ്ഞുവരുന്നൊരു സാഹചര്യം രൂപപ്പെടുത്താൻ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് നടത്തുന്ന ഇടപെടലുകളിലൂടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും സർക്കാരും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ പുതിയ തലമുറയിലെ രക്ഷിതാക്കൾക്ക് പലർക്കും ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തോടും ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളോടുമാണ് കൂടുതൽ സ്നേഹം. ഇത് നോക്കിയാണ് കുഞ്ഞുണ്ണി മാഷ് പറഞ്ഞത്,

"ജനിക്കും നിമിഷംതൊട്ടെൻ

മകനിംഗ്ലീഷു പഠിക്കണം!

അതിനാൽ ഭാര്യതൻ പേറങ്ങ്

ഇംഗ്ലണ്ടിലാക്കി ഞാൻ! "

ഒന്നൊന്നര ദശകങ്ങൾക്കുമുൻപ് ഈ സംസ്ഥാനത്ത് വളർന്നുവന്ന ഒരു പ്രത്യേക ട്രെൻഡിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളരെ ക്രിയാത്മകമായ വിമർശന സ്വഭാവത്തോടുകൂടി കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് പറഞ്ഞതാണ് ഞാനിവിടെ പ്രത്യേകമെടുത്ത് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. നാം ജനിച്ചുവളരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളുമാണ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരുവന്റെ സൂക്ഷ്മഭാവങ്ങളും ചിന്തകളും ഭൗതികതലത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് മാതൃഭാഷയിലാണ്. മൂലദ്രാവിഡ ഭാഷയിൽനിന്നും കാലക്രമേണ വേർപെട്ട് സ്വതന്ത്ര രൂപം കൈവന്നവ... തമിഴ്, മലയാളം, കന്നഡ, തെലുങ്ക് എന്നീ ഭാഷകളിൽനിന്ന് അവസാനം വേർതിരിഞ്ഞ് വികസിച്ചുവന്ന ഭാഷയാണ് മലയാളം എന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഭിന്നസംസ്കാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനം മലയാള ഭാഷയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദ്രാവിഡ പൈതൃകം മലയാള ഭാഷയ്ക്ക് കൈമോശം വരാതെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ചരിത്രപരമായി നോക്കിയാൽ കൊളോണിയൽ വാഴ്ച്ചയുടെ സവിശേഷ കാലഘട്ടം നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് മതിയായ വളർച്ചയും വികസനവും

കിട്ടുന്നതിന് തടസ്സമായിരുന്നുവെന്ന് കാണാൻ കഴിയും. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കോളനിവൽക്കരണത്തിന്റെ അസാധാരണ സാഹചര്യത്തെ അതിജീവിക്കാനാണ്... അക്കാലത്ത് ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അകത്തുതന്നെ അതിശക്തമായ ചിന്ത പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും മാതൃഭാഷയ്ക്ക് വേണ്ടിയിട്ടുള്ള പോരാട്ടം ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സമരത്തോട് കൂട്ടിയിണക്കുകയും ചെയ്തു നമ്മുടെ പൂർവ്വ പിതാമഹന്മാർ മലയാള ഭാഷയെ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വന്തം ഭാഷയാക്കി മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടിയിട്ടുള്ള നടത്തിപ്പിൽ അവിഭാജ്യ ഘടകമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1956-ൽ ഐക്യകേരളം നിലവിൽ വന്നു. ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നയത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു കേരളത്തിന്റെയും മറ്റെല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും രൂപീകരണം. കേരളത്തിലെ 97 ശതമാനത്തോളം ജനങ്ങൾ മാതൃഭാഷയായ മലയാളമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ലോകത്തിലെ മറ്റു ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണത്തിന്റെ ശരാശരി നോക്കിയാൽ എണ്ണംകൊണ്ട് ലോകത്തിൽ 26-ാം സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുന്ന ഭാഷയാണ് മലയാളം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ അതിനേക്കാൾ താഴ്ന്ന് നിൽക്കുന്നതാണ് പഞ്ചാബ്, ഉത്തർ പ്രദേശ്, തമിഴ്നാട് എന്നിവ. പഞ്ചാബിൽ 91 ശതമാനവും ഉത്തർ പ്രദേശിൽ 91 ശതമാനവും

തമിഴ്നാട്ടിൽ 89.41 ശതമാനവും കേരളത്തിൽ 97 ശതമാനവുമാണ്. ഈ രൂപത്തിൽ ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച് താരതമ്യം ചെയ്ത് നോക്കുമ്പോൾ കേരളം ഭാഷാ ഉപയോഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നേതൃത്വപരമായൊരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നുണ്ട് എന്നും കാണാൻ കഴിയുന്നു. 1957-ൽ വന്ന സർക്കാരിന്റെ കാലത്ത്... 1957-ന്റെ കണക്ക് വച്ചിട്ടാണല്ലോ ഇപ്പോൾ നമ്മൾ 60-ാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്നത്. ചരിത്രപരമായ ഒരു ഒത്തുചേരലിനും ഭൂതകാലത്തിന്റെ സ്മരണകളെ വർത്തമാന കാലത്തിന് പരിചയപ്പെടുത്തി ഒരു പുനർവായനയ്ക്കുള്ള ദിനമായി ഈ ദിനത്തെ പ്രത്യേകം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ പങ്കുവഹിച്ച ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്പീക്കർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാവരേയും ഞാൻ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. 1957-ൽ അന്നത്തെ ധനകാര്യ വകുപ്പുമന്ത്രിയായിരുന്ന അച്യുത മേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു സമിതിയെയാണ് ഭരണ ഭാഷ മലയാള ഭാഷ ആക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനായി നിയോഗിച്ചത്. 1958-ൽ റിപ്പോർട്ട് വന്നു. പിന്നീട് 1969-ലാണ് ചില ഭേദഗതികൾ വച്ചുള്ള ബില്ലും വന്നത്. അതിനുശേഷം ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫൊക്കെ നേതൃത്വം കൊടുത്ത സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ബിൽ ഇവിടെ പാസ്സാക്കി. അതിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട രാഷ്ട്രപതിയുടെ അസന്റ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. 1987-ൽ ജസ്റ്റിസ് നരേന്ദ്രൻ കോടതി നടപടിക്രമങ്ങൾ മലയാള ഭാഷ ആക്കണമെന്നു

പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രത്യേകമായൊരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. 1948-ൽ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ കാലത്ത് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റ് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണനെ ചെയർമാനാക്കി ഒരു കമ്മീഷനെ നിയോഗിച്ചു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം മാതൃഭാഷയിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുകയും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഡയറക്ഷൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുപാട് എക്സർസൈസുകൾ ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും കേരളത്തിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുമെല്ലാം നടന്നിട്ടുണ്ട്. ആ എക്സർസൈസുകളുടെ തുടർച്ചയാണ് ഇപ്പോൾ കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികളെ നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നതും. എന്നാൽ മലയാള ഭാഷ പരിരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതും അതിന് കുറവായി നിൽക്കുന്ന ഘടകം പരിഹരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയിട്ടുള്ള നടപടിയിലേയ്ക്ക് പങ്കുവഹിക്കുകയാണ്.

കേന്ദ്ര മന്ത്രിസഭാ യോഗം മലയാളത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയായി അംഗീകരിച്ചത് 2013-ലാണ്. അതുസംബന്ധിച്ച് നേരത്തെ പ്രസംഗിച്ച അംഗങ്ങൾ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമ്പന്നമായ ഒരു ഭാഷയെ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയാക്കി, ആരെങ്കിലും ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഒരു നിവേദനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റിപ്പോർട്ട് വാങ്ങി

ചെയ്യുന്നൊരു ഭരണനടപടിയല്ല ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. അതിന്റെ ചരിത്രം, സംസ്കാരം, വൈപുല്യം, അത് ലോക സംസ്കാരത്തിന് നൽകുന്ന സംഭാവന ആദിയായ സർവ്വതലസ്പർശിയായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠ ഭാഷയാക്കി അംഗീകരിക്കണമെന്നുള്ള കേരളത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെ നിരാകരിക്കാൻ ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന് കഴിയില്ല. ന്യായവും ശരിയും യുക്തിഭദ്രവുമായ ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് കാലത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു കണ്ണാടിപോലെ അത് തെളിയിക്കപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈജ്ഞാനിക ശാഖയ്ക്ക് വിലപ്പെട്ട പങ്ക് വഹിക്കാൻ നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഭാഷ പഠിക്കണം, പഠിപ്പിക്കണം എന്ന് മുറവിളി കൂട്ടേണ്ടി വരുന്ന പ്രത്യേക സാഹചര്യവുമുണ്ട്. നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉപരിവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകളാണ് ഈ രൂപത്തിൽ ഭാഷയെ നിരാകരിക്കുന്ന ഒരു നിരക്ഷര സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഒരു സംസ്ഥാനം സാക്ഷരമായിത്തീരുന്നു എന്നുപറയുന്നത് മറ്റുഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നതു കൊണ്ടല്ല. സ്വന്തം ഭാഷ അനായാസം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള കരുത്തിനെയും പ്രാപ്തിയെയും പരിപൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കുമ്പോഴാണ് ആ സംസ്ഥാനം സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നത്.

1989-ൽ സമ്പൂർണ്ണ സാക്ഷരതയിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു മഹായജ്ഞം കേരളത്തിൽ

നടത്തിയിട്ടുള്ള അനുഭവമുണ്ട്. എന്നാൽ നിയമപരമായ പിൻബലമില്ലാത്തതിന്റെ പരിമിതികളും അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ പരിമിതികൾ അതിജീവിക്കുന്നതിന് കഴിയത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള നടപടികളാണ് ഈ നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിലൂടെ തീർച്ചയായും സർക്കാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

പി.എസ്.സി. പരീക്ഷകൾ മാതൃഭാഷയിൽ നടത്തുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം ഉറപ്പുവരുത്തണം. മാതൃഭാഷയോടുള്ള സമീപനത്തിൽ, ഭരണനടപടിക്രമങ്ങളിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റവും പരിവർത്തനവും ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിയണം.

വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയും മലയാളവും. വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യ വിനിമയം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന അറിവുകൾ നമ്മളിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും നമ്മുടെ അറിവുകൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കരുത്ത് നിഷ്പ്രഭമായിത്തീരുകയും നമ്മുടെ മുകളിൽ ഇതരഭാഷകളുടെ വിവര സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ മേധാവിത്വം വന്നുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ തമിഴ്നാട്ടിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന നടപടിയെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രതിപക്ഷനേതാവ് ചർച്ചയ്ക്കിടയിൽ പ്രത്യേകം ചില ചോദ്യങ്ങളും മൊബൈലിന്റെ കാര്യവും മറ്റു ഭാഷ തമിഴ്നാട് ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയുമുണ്ടായി. ശരിയാണത്. ആ നിലയ്ക്ക് നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാടിന്റെ

വൈജ്ഞാനിക മേഖലയ്ക്ക്, നമ്മുടെ ഭാഷ ലോകസംസ്കാരത്തിന് നൽകുന്ന സംഭാവന, മാറുന്ന ലോകം, വളരുന്ന ലോകം, വികസിക്കുന്ന ലോകം, ഈ മാറ്റവും വളർച്ചയും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് വിവര സാങ്കേതിക വിജ്ഞാന മേഖലയിലേയ്ക്ക് അതിരുകളില്ലാത്തവിധം പങ്കുവഹിക്കാൻ നമ്മുടെ കർമ്മമണ്ഡലത്തെ കൂടുതൽ കരുത്തുറ്റതാക്കി തീർക്കുവാനും ഈ നടപടിയിലൂടെ കഴിയണം. പുതിയ സാങ്കേതിക വിദ്യയിലൂടെ വിനിമയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന അറിവുകളുടെ ഉപഭോക്താക്കൾ മാത്രമായും സാമൂഹ്യ ഉൽപ്പാദന ശേഷിയില്ലാത്തവരായും വിവരസാങ്കേതിക വിജ്ഞാനത്തിൽ നമുക്ക് അവസാനിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് ഈ മേഖലയിൽ ബോധപൂർവ്വവും സത്വരവുമായ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാണ്.

വിവിധ ലോകഭാഷകളെയും ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളെയും മലയാളവുമായി വിവർത്തനത്തിലൂടെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ കുറ്റമറ്റ രീതിയിൽ വികസിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും വേണം. അതിനായി ഇന്റർനെറ്റിലെ മലയാള വിജ്ഞാനം ശക്തിപ്പെടുത്തണം. വൈവിധ്യപൂർണ്ണമായ ഫോണ്ടുകൾ യൂണികോഡിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഇത്തരം ഫോണ്ടുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മലയാളത്തിലെ ലിപി സഞ്ചയത്തിന്റെ സമഗ്രതയും ചരിത്രവും ഉൾക്കൊള്ളണം. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ

സ്റ്റാൻഡേർഡ് തിരിച്ച് ഇന്റർനെറ്റിൽ ലഭ്യമാക്കണം. മലയാള പദകോശവും വ്യാകരണവും ഓൺലൈനായി പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള സംവിധാനം ഉറപ്പുവരുത്തണം. സ്വതന്ത്ര സോഫ്റ്റ്‌വെയർ പരിശീലനവും ഡിജിറ്റലൈസേഷനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടണം. ആശയവിനിമയത്തിന്റെ പ്രാദേശികമായ ഭാഷ നമ്മുടെ ബോധത്തിന്റെയും മുഖ്യഭാഷയായി മാറണം. മറ്റു ഭാഷകളെ അനുബന്ധ ഭാഷകളായി മാത്രം കണക്കാക്കുക. മാതൃഭാഷാ സംരക്ഷണമെന്നത് ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രശ്നം മാത്രമല്ല എന്നോർക്കണം. സാമ്പത്തിക വികസനത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴികൂടിയാണ്. തൊഴിൽരംഗത്തും ഉൽപ്പാദന രംഗത്തും മാതൃഭാഷയെ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നതിലൂടെ കേരള മാതൃക എന്നറിയപ്പെടുന്ന വികസന മാതൃക രൂപപ്പെട്ടത് മലയാളം പഠന മാധ്യമമായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ്. മാതൃഭാഷയെ തിരിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് ആധുനിക കേരളത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കണമെങ്കിൽ കേരളീയരുടെ അവബോധത്തിലും സമീപനത്തിലും വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ദിശാബോധം തെളിയിക്കാനുള്ള വഴികാട്ടിയാകട്ടെ ഈ നിയമം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ നിയമത്തിന് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ട് ഞാനെന്റെ ഹ്രസ്വ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പുമന്ത്രി (പ്രൊഫ. സി. രവീന്ദ്രനാഥ്): സർ, കേരളം

പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഈ ബിൽ ഒരു ചരിത്രഘട്ടത്തിൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയപ്പോൾ വളരെ സമഗ്രമായിട്ടുള്ള ചർച്ചയാണ് ഇവിടെ നടന്നത്. സർവ്വതല സ്പർശിയായ ഒരു ചർച്ചയാണ് നടന്നത്. തീർച്ചയായും അത് ഈ ബിൽ വികസിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒരുപാട് സംഭാവന നൽകും. ആശയത്തോട് യോജിക്കുന്നു, നിയമപരമായിക്കൂടി പരിശോധിക്കണം, എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കാമെന്ന് കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യണം, മെഡിക്കൽ പരീക്ഷ എഴുതത്തക്ക രീതിയിൽ മലയാളത്തിൽ ടെക്സ്റ്റ്ബുക്ക് ഉണ്ടാക്കണം, പ്ലസ് ടു-വിൽ കൂടി മലയാള ഭാഷ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നിവയെല്ലാം അഭിപ്രായമായി വന്നതാണ്. കന്നഡ, ഉറുദു, തമിഴ് ഭാഷകളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ച് ഒന്നുരണ്ട് തവണ പറഞ്ഞു. അത് ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിക്കുകയാണ്. ഏത് ഭാഷ പഠിക്കുന്നവർക്കും ഇപ്പോൾ നിലവിൽ പഠിക്കുന്നത് വിട്ട് ഒരു പ്രശ്നവും ഉണ്ടാവില്ല. അവരും മലയാള ഭാഷ പഠിക്കണമെന്നുമാത്രം. അവർ പത്താം ക്ലാസിലേയ്ക്കാണ് വരുന്നതെങ്കിൽ ഒന്നാം ക്ലാസിലെ പാഠപുസ്തകം മുതൽ പഠിക്കണമെന്നൊന്നുമല്ല പറയുന്നത്. അവരും മലയാള ഭാഷ അറിയുന്നവരാകണം. എങ്ങനെ എന്നത് സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ പ്രായോഗികമായി ചർച്ചചെയ്ത് അതിന്റെ രൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം.

തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുമോ എന്ന സംശയമുണ്ടായി. അതിനും ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

ആരുടെയും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ഭാഷാപഠനത്തിലൂടെ തൊഴിൽ നഷ്ടമല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. തൊഴിൽ ഉണ്ടാക്കത്തക്ക രീതിയിൽ ഭാഷ പഠിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിന്റെ സങ്കൽപ്പംതന്നെ അതാണ്. ഇവിടെ ആരുടെയും തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രശ്നമില്ല. പുതിയ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഉണ്ടാക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം വന്നു. മലയാളം അറിയാത്തവർ എങ്ങനെ പഠിക്കും. അതിന് ഞാൻ ശ്രീ. കെ.സി. ജോസഫിനോട് മറുപടി പറഞ്ഞു. അതിന്റെ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ട്. അത് നമ്മൾ വളരെ വിശദമായി, വളരെ ശാസ്ത്രീയമായിത്തന്നെ പ്രാവർത്തികമാക്കും. 1969-ലെ ലാംഗ്വേജ് ആക്ട് നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന് ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ് പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം പൈലറ്റ് ചെയ്ത ബില്ലുണ്ട്. അത് പ്രസിഡന്റ് ഒപ്പിട്ടിട്ടില്ല എന്നുപറഞ്ഞു. കോടതി ഭാഷ മലയാളത്തിലുള്ളതിനെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം എല്ലാം ഓർക്കണം എന്നും എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. തീർച്ചയായും ഇപ്പോൾ ഈ ബിൽ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ 60 വർഷത്തെ മുഴുവൻ ചരിത്രവും ഓർത്തുകൊണ്ടും അതിലെ നന്മകളും കുറവുകളും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുമാണ് ഈ രീതിയിൽ നമ്മളിവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന് മുമ്പുള്ള എല്ലാ ഇടപെടലുകളുടെയും സാർത്ഥകമായ ചിന്തകളും ഇതിലേയ്ക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ നമ്മൾ ശ്രമിക്കണം.

ഈ ബില്ലിന്റെ ചർച്ചയുടെ ആകെത്തുക ഞാൻ പറയാം. ദാർശനികമായും

പ്രായോഗികമായും സാങ്കേതികമായും നിയമപരമായും സമഗ്രമാക്കണം എന്നുള്ളതാണ് പൊതുവായി വന്ന അഭിപ്രായം. അതിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ ചർച്ചയ്ക്കായി ഈ ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി അയയ്ക്കണം എന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. വി. റ്റി. ബൽറാം, 2017-ലെ 5-ാം നമ്പർ ഓർഡിനൻസായ 2017-ലെ മലയാള ഭാഷ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ഓർഡിനൻസ് നിരാകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

(Not in the seat)

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്രമേയം സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്, അങ്ങയുടെ '1(എ)', നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. ജോൺ ഫെർണാണ്ടസ്: സർ, ഞാൻ പ്രസ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ഭേദഗതി സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്, അങ്ങയുടെ '2(ബി)', നമ്പർ ഭേദഗതി പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

<u>ശ്രീ. കെ. സി. ജോസഫ്:</u> സർ, ഞാൻ പ്രസ് ചെയ്യുന്നില്ല.

<u>മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ:</u> ഭേദഗതി സഭ നിരാകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

2017-ലെ മലയാള ഭാഷ (നിർബന്ധിത ഭാഷ) ബിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സംബന്ധിച്ച സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റി VI-ന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്ന പ്രമേയത്തെ

അനുകൂലിക്കുന്നവർ.........

പ്രതികൂലിക്കുന്നവർ.........

പ്രമേയം സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബിൽ സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

ഓർഡർ... ഓർഡർ... സഭ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നതും ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ 8.30-ന് നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിലെ ഹാളിൽ ചേരുന്നതുമാണ്.

(2017 മെയ് മാസം 2-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ 8.30-ന് നിയമസഭാ മന്ദിരത്തിലെ ഹാളിൽവച്ച് വീണ്ടും സമ്മേളിക്കുന്നതിനായി സഭ ഉച്ചയ്ക്ക് 2.23-ന് പിരിഞ്ഞു.)

****